Năm thứ năm Số 1210 — Mỗi số 0 $ 06 — Chúa nhựt 10 thứ hai 11 Juin 1934

Phụ-nữ tân-văn

Chủ-nhiệm : NGUYỄN-PHAN-LONG

BÁO-QUÁN VÀ TÒA SOẠN
72 Rue Lagrandière — Điện thoại số 6.01

Quản-lý NGUYỄN-VĂN-SÂM

GIÁ BÁO

MỘT NĂM	13$00
SÁU THÁNG	7 00
BA THÁNG	3 50
MỖI THÁNG	1 20
MỖI SỐ	0 06

SUCRE CONCENTRÉ NESTLÉ — NESTLÉ (FRANCE) PARIS — HAY DÙNG SỮA Nestlé

Phòng Thương-Mãi Saigon mở phiên nhóm long-trọng nghinh tiếp quan Thông-Đốc Pagès

Ông Lacaze bày tỏ ý-kiến về cách khôi phục tình hình của xứ này

Hồi 5 giờ chiều thứ năm 7 Juin 1934 phòng Thương-mãi Saigon có mở tiệc tiếp rước quan Thống-đốc Nam-kỳ là ông Pagès rất long-trọng.

Phiên nhóm nầy, ngoài ra hội-đồng thương-mãi, còn có bàn quản-trị thương-khẩu và nhiều yếu-khách ở kinh-kì giới dự vào.

Lúc quan Thống-đốc tới thì ông Lacaze và ban trị-sự phòng thương-mãi ra rước vào. Sau khi ngồi an vị rồi thì ông nghị-trưởng phòng thương-mãi (M. Lacaze) đứng lên đọc một bài diễn-văn bày tỏ ngọn ngành về nạn khủng-hoảng của xứ nầy.

Bài diễn-văn trường giang đại-hải làm sao, ông Lacaze đọc muốn đứt hơi tắt tiếng, mà thính-giả phần nhiều cũng mỏi mệt lòng tai cậy, và chán nản không muốn làm việc tới.

Vì cuối-cùng, cần phải rằng lên một bực nữa, phải giúp đỡ cho hoàn-toàn. Người ta còn phải lo giúp cho các việc khác thuộc về nền kinh-tế mới được. Sau khi làm lối gây hại, thì giờ cần phải hiệp nhau rằng sức cho.

Giảm giá tiền lời

Việc nầy, ai cũng mong mỏi.

Bởi có mong-lịnh ra rồi, nhưng chờ coi họ giả tiền lời như vậy mà có vừa ý-nguyện mọi người hay không.

Thuế mà

Cũng phải duyệt-định lại cái nền thuế.

Hồi nầy, thuế mà không giảm, nhơn-dân nguy khổ, lại phải gánh nặng.

Nào thuế chánh ngạch và phụ trội thâm hoài, thì có chết đi là hết. Nếu lấy lẽ công mà thiếu hụt, mà bắt buộc cho phải đóng thuế, thì có ngày cũng không còn ai làm tròn bổn phận được. Huống chi cũng nhơ phan thạnh.là nhờ ở nền kinh tế, thương mãi, công nghệ một xứ, đổi dào kín, nhờ nào phải đánh thuế nặng là được sao.

Ngài hỏi ở Bắc-kỳ, trong hồ kinh tế nguy nan, ngài giảm thuế được, thì nay xin ngài nên thi thố phương pháp ấy cho xứ nầy.

Bảo hộ nông vật

Ba vấn đề trên mà được giải quyết như ý rồi, tai cần phải lo đến nữa vậy.

Việc nầy nếu thành tâm cọng sự thì được. Đó là một cách tỏ cho làm cho một xứ có cần và phiền được bền vững 'ở chức được thì lo giao thiệp với bên ngoài.

Việc nầy sau cần có bọn kỹ điều thuyết và mỗi giới đều có đại-biểu dự thính, v.. v..

Quan thuế và giao thông với ngoại quốc

Hội nầy, xứ nào người ta cũng lo bảo hộ nền vật của người ta hết, vì thế mà Đông dương phải chế sản vật mình qua Pháp, như là gạo. Nhưng giá rẻ quá, chưa đã vào đâu.

Hiện nay, cần phải giao-thông buôn bán với các nước quanh xứ nầy, có thể mới mong vừng được. Mà muốn vậy thì cần nữa đến vấn-đề quan-thuế với người ta.

Ngoài ra những vấn đề quan-hệ đã tóm tắt như trên. Ông Lacaze còn bày tỏ thêm nhiều ý-kiến khác nữa. Sau khi ông giải lời, thì ông tặng cho quan thống đốc một tấm hình trắng mạ của phòng thương mãi có ghi tên nghi.

Quan Thống-đốc trả lời lại từng khoản và hứa sẽ đem hết tâm lực ra làm việc để cứu nguy cho xứ, và đáp sự trông mong ta mọi người.

Cho vay

Vấn đề nầy ông Lacaze cũng không nhứt định ra sao.

Theo ông, khi nào vay làm công việc gì có lợi liền để trả thì mới nên. Chớ cho vay là một phương pháp tạm thời về làm cho công việc đương tiến hóa phải ngưng trễ.

Cho vay và thuế má là hai việc làm cho nền kinh tế một xứ phải ngưng.

Thu xếp nợ nần

Đó là một phương-pháp tối quan-hệ, không thể thi-hành chậm trễ được.

Như nợ bởi đồng bạc ngân-hàng, giờ bị đổi ra kim-bản-vị là vậy nữ, phải giúp đỡ cho hoàn-toàn. Người ta còn phải lo giúp cho các việc khác thuộc về nền kinh-tế mới được. Sau khi làm lối gây hại, thì giờ cần phải hiệp nhau rằng sức cho.

Giảm giá tiền lời

Việc nầy, ai cũng mong mỏi.

Bởi có mong-lịnh ra rồi, nhưng chờ coi họ giả tiền lời như vậy mà có vừa ý-nguyện mọi người hay không.

Thuế mà

Cũng phải duyệt-định lại cái nền thuế.

Hồi nầy, thuế mà không giảm, nhơn-dân nguy khổ, lại phải gánh nặng.

Nào thuế chánh ngạch và phụ trội thâm hoài, thì có chết đi là hết. Nếu lấy lẽ công mà thiếu hụt, mà bắt buộc cho phải đóng thuế, thì có ngày cũng không còn ai làm tròn bổn phận được. Huống chi cũng nhơ phan thạnh.là nhờ ở nền kinh tế, thương mãi, công nghệ một xứ, đổi dào kín, nhờ nào phải đánh thuế nặng là được sao.

Ngài hỏi ở Bắc-kỳ, trong hồ kinh tế nguy nan, ngài giảm thuế được, thì nay xin ngài nên thi thố phương pháp ấy cho xứ nầy.

Bảo hộ nông vật

Ba vấn đề trên mà được giải quyết như ý rồi, tai cần phải lo đến nữa vậy.

Việc nầy nếu thành tâm cọng sự thì được. Đó là một cách tỏ cho làm cho một xứ có cần và phiền được bền vững 'ở chức được thì lo giao thiệp với bên ngoài.

Việc nầy sau cần có bọn kỹ điều thuyết và mỗi giới đều có đại-biểu dự thính, v.. v..

Quan thuế và giao thông với ngoại quốc

Hội nầy, xứ nào người ta cũng lo bảo hộ nền vật của người ta hết, vì thế mà Đông dương phải chế sản vật mình qua Pháp, như là gạo. Nhưng giá rẻ quá, chưa đã vào đâu.

Hiện nay, cần phải giao-thông buôn bán với các nước quanh xứ nầy, có thể mới mong vừng được. Mà muốn vậy thì cần nữa đến vấn-đề quan-thuế với người ta.

Ngoài ra những vấn đề quan-hệ đã tóm tắt như trên. Ông Lacaze còn bày tỏ thêm nhiều ý-kiến khác nữa. Sau khi ông giải lời, thì ông tặng cho quan thống đốc một tấm hình trắng mạ của phòng thương mãi có ghi tên nghi.

Quan Thống-đốc trả lời lại từng khoản và hứa sẽ đem hết tâm lực ra làm việc để cứu nguy cho xứ, và đáp sự trông mong ta mọi người.

Huê-kỳ và Ukraine thất mùa lúa mì

Washington. — Mùa lúa mì nầy thất đi lắm, kể ra 25 năm nay, chỉ có mùa nầy là tệ hơn hết.

Tổng thống Roosevelt tuyên-bố rằng bị nắng hạn, chắc sẽ có những triện sác vật phải chết.

***

Varsovie. — Tin ở Moscou cho hay rằng phần nhiều miền phần thạnh hơn hết ở Nga bị nắng hư quá.

Nhiều huyện ở Ukraine lại bị cháy là cái hư hết. Nhà chuyên-trách phải dùng máy bay đem thuốc rải xuống giết sâu bọ.

***

Nếu nay thì mùa lúa mì năm nay (ở Huê-kỳ và Nga) sẽ thất và lúa mì sẽ thiếu dùng. Chắc người ta phải mua thêm gạo.

Ông xã Langibaudière

được bàu làm Hội-trưởng Liên-Đoàn Canh Nông

Chiều thứ năm rồi Liên-Đoàn Canh Nông có nhóm lại để bàu cử ban Trị-sự mới.

Phiên nhóm nầy hai ông cựu Hội-trưởng và cựu tổng Thư-ký Liên-đoàn canh-nông là hai ông Grosier và Thinh không ra ứng cử. Liên-đoàn bổ thăm, ông xã Langibaud ère được bầu làm Hội-trưởng và ông Thiêu được tổng Thư-ký.

Tuy hai ông Grosier và Thinh không ứng cử nhưng vẫn còn làm Hội-viên Liên-đoàn canh-nông

Chuyện thị-phi

Làm sao gỡ được ông Gannay

Thiệt, ở xứ ta có lắm vấn-đề rắc-rối khó-khăn, bởi cớ là chuyện nhỏ lớn gì, mắt khi mình muốn tìm phương pháp giải quyết rồi là khỏi tìm mà không xong.

Có là tại mình còn thiếu nhơn tài.

Cũng có lẽ tại những cái thế lực mạnh mẽ đã áp ngăn trở.

Thời bây giờ đừng nói chi vấn

GIỮ' GÌN CON TRẺ

Muốn cho con trẻ trở nên mạnh khoẻ ;
Muốn cho con trẻ quanh năm vô bịnh ;
Muốn cho con trẻ tinh thần hoạt bát ;
Muốn cho con trẻ hết chứng cam-tích ;
Muốn cho con trẻ ngủ yên không khóc ;

Hãy nên cho nó uống thường thứ thuốc *Cam-tích-tán* nhãn con « Bướm-Bướm » của nhà thuốc ĐẠI-QUANG

Bởi vì thứ thuốc *Cam-tích* ấy hay giữ gìn cho con trẻ được mạnh khoẻ luôn và lại trừ hết chứng bịnh tích trệ rất hay thần hiệu

ĐẠI QUANG DƯỢC-PHÒNG 27 Boulevard Tổng-đốc-Phương — CHOLON — Téléphone N° 49

DOCTEUR LÊ-HƯNG-LONG

de la Faculté de Médecine de Paris—Lauréat du Prix Tuffier de Chirurgie — Ancien élève de l'Institut Pasteur de Paris

TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH VÀ CHUYÊN MÔN ;

những bịnh về đường tiểu tiện đàn ông và đàn bà : *đau gối, thận, bọng đái, phong tình, v.v.* — Các bịnh đàn bà : *đau tử-cung, huyết bạch, sửa tử-cung cho có thai, đẻ khó, hư thai v.v...*

PHÒNG KHÁN BỊNH

55, Rue Foucault, DAKAO — SAIGON

Có mở phòng riêng để thử máu, đàm, mủ, nước tiểu, kiểm xét thứ vi-trùng độc theo cách hóa học kiểm-thời.

Lành ĐỜI-NAY

Lành Đời-Nay

Lành Đời-Nay **1$60** MỘT QUÂN

Mua thử mới biết tốt đen và mước.

Có một minh hiệu NGUYỄN VĂN-TRẬN

94 — 96 Bd Bonnard — Saigon

có bán mà thôi

MUA SỈ, TÍN GIÁ RIÊNG.

ĐỪNG ĐI CHOLON

Nếu đi Cholon ăn mỳ thì nên để tiền xe đó lại ăn thứ mỳ của nhà hàng **NGUYỄN-VĂN-ĐẮC 76 Boulevard Bonard**. Ăn của bếp tân thiện nghệ mướn trong Cholon ra nấu.

NGUYỄN-VĂN-ĐẮC 173 175 Rue d'Espagne có bán nấu cơm tháng cho quí thầy, chỗ ở rộng, và thanh tịnh, đồ nấu tinh khiết.

Luôn tiện ăn ở mỗi tháng 15$00

VOICI LE CALMANT IDÉAL DES TOUX
LES PLUS REBELLES
LE TERCODE NOVY
guérit: Tuberculose, Bronchites Chroniques, Grippe, Catarrhes, Asthme.
le flacon de Sirop 1$50
la boite de Pilules 1 30
Dépot Général
GRANDE PHARMACIE de FRANCE
84 à 90 Rue d'ORMAY, SAIGON

VỈ VỀ TÂY

Nên mua bán một cái xe hơi Torpédo hiệu Citroen B 14. Xe đã qua số 17, được Bạchmã.

PHÒ

Một cửa lại rộng rãi và sạch sẽ, giá thiệt rẻ, từ 10$ sắp lên. Ấn do nơi nhà hội Van quốc Tiết kiệm số 26, đường Chaigneau Saigon.

MỘT CÂU THAI LẠ

HỒ có một tuần tuần nơi bị đi cầu mất nhà biết có là nhà giàu hay nhà nghèo

HỒ nằm tuần tuần trong tới cửa những bà đi đường, tiếp có đi xa hay đi gần.

HỒ là một vật hết sức cần kíp, hết sức thông dụng hết sức rẻ. Tay rẻ, thiệt rẻ, mà nó lại là một món vô giá.

Bởi vì nhức đầu, đau bụng mỏi mắt ho sổm, mói mệt, ghê chốc vân vân . . . .

HỒ đều trị hết cả thảy.

Thế thì HỒ là một thứ thuốc bá chứng dụng cả hai phương : thoa và uống.

MÀ THUỐC GÌ ?

Nếu ai cần lại với đâu cũ là Thoại Dư Đường nhãn con sư tử đóng trên trái đất. Khắp nơi đều có bán, mỗi thỏi có một cái mà thôi. Hãy coi chừng kẻo lầm đồ giả. Mua sỉ và mua lẻ gửi theo cách contre remboursement. Xin do nơi.

Mua sỉ có hạ bằng nhiều.

THOẠI DƯ ĐƯỜNG
123 rue de Paris Cholon

TIN TRONG NƯỚC

Saigon

Đu còn hoành hành ở xóm biết-lập

Hồi tối hôm qua khoảng 8 9 giờ, có lối 20 tên du côn đến phá rầy ở xóm Biệt-lập trên Tânđịnh rồi gây lộn và đánh sáu người lính sơn đu với lính thủy.

Phía bên sau người lính có sức mạnh thiết, nhưng làm sao chống lại với đám đông, nên bị chúng đánh nhừ tử.

Đánh đã đời rồi, bọn du côn ấy tẩu thoát hết đó cho mấy người lính đó về hết, rồi đến lối 3 giờ sáng chúng kéo trở lại hăm dọa bọn gái ở ấp đó nếu khai tên chúng thì sẽ bị chúng nó trả thù.

Nhà chuyên trách đương làm ăng kết.

●●

Xe điện cán chết một ông già

Cách nay chừng 3 ngày có một ông già kéo một cái xe bò, ở trên cầu ở Cankho đi xuống, bị cái xe điện đường mé sông đụng nhằm.

Người đi đường trông thấy vậy la lên và chạy đến đỡ ông già ấy lên thì thấy ông không có thương tích chi cả. Xe điện lúc ấy cũng ngừng lại, người xét giấy xe cho chở ông lại nhà thương thì bán bò rồi ông về nhà. Rồi hai ngày sau thì ông già ấy bỏ mạng.

■■

Sở tuần cảnh bắt được đám lính cờ bạc

Hồi trưa hôm kia sở tuần cảnh có vô cản phố của mấy người lính lúa ở trong đường hẻm Alsace Lorraine mà bắt được một ổ cờ bạc.

Hai anh lính với với người nữa đều bị bắt cùng 50 đồng tiền tan.

Lính còn cờ bạc thế ấy bảo sao cái nạn cờ bạc trừ cho được.

Nhơn dịp nầy tôi xin mách sở mật thám bắt rằng ở trong Cholon còn có ổ đề 36 con kia nên sớm trừ đi chớ mấy lúc nay thiên hạ ở đây thoan cản lắm

Xe lửa cán chết một người ra mạnh nằm

Hồi sớm mai thứ năm vừa rồi có một người Hoa-kiều xem đã lớn tuổi, vô hình như đang trí đi nginh ngang trên đường rầy xe lửa chỗ đầu đường Chasseloup Laubat.

Lúc bấy giờ có xe lửa chạy tới chạ người Hoa-Kiều ấy, rồi kéo lái tròn theo banh xe nhiều bận, và khi xe lửa đã đi xa rồi thấy thịt rới rớt dọc theo đường rầy có 200 thước.

Chỉ có một bán tay văn ra người khỏi nhơn thời.

Xưng một trăm làm gì cho bị bắt

Hồi hôm kia, bọn học trò đứng chờ coi kết quả cuộc thi sơ hạt ở trường Chodốc thì có hai vợ chồng người Kai đi qua lối đó. Bọn học trò thấy nhỏ, có tánh nghịch nên mà ai cũng biết, thấy vợ người ấy chửa bụng lớn thì kêu ngao. Người chồng nổi dỗi quay, rồi giận vợ về nhà, xách súng săn chạy ra, đứng trước mặt học trò mà nói rằng : « Bây không biết tao sao chớ, tao là Thanh tra mật thám đây, đứa nào ngu hịch 180 lớt đi cho coi ».

Bọn học trò ấy như bầy chim, chạy tán lạc hết.

Trong lúc ấy có một người lính mật thám đứng đó thấy không biết vì thanh tra ấy, bèn chạy về sở thông tin. Không bao lâu, ông chủ sở mật thám cùng mấy người lính ấy đến bắt anh thanh tra mật thám giả đó cùng « con chó lửa ».

Cholon

Cái nạn bắt con nít đem qua Tau bán

Cái nạn bắt con nít đem qua Tau bán để làm tôi đòi cho chàng lâu nay ở ngoài Bắc thường có, nhà chuyên trách hết sức tiêm phương thế cấm ngăn, mà vẫn không trừ được.

Mấy lúc gần đây ngoài Bắc, lại còn có nhiều dữ biết tích nữa. Cha mẹ chúng cũng sợ cho quân bắt lương bắt đem qua Tau bán nữa, nên đến thưa sở tuần cảnh, mấy lúc tra xét cũng chưa ra.

Nay có tin phong phanh rằng bọn bắt lương buôn con nít ấy có muốn cố làm ăn trong Nam-kỳ nữa, nhứt là ở miệt Cholon.

Vậy sở tuần cảnh nên để ý đến tin đồn ấy coi có thiệt hay không, và xin coi chừng mấy anh khách mua với bộ tịch khả nghi cho lắm.

●●

Một người Nhựt bán thuốc lậu bị bắt

Hôm kia đây, có một người Nhựt còn nhỏ tuổi không biết tên là gì, đem ba hộp thuốc phiện lậu vô Cholon bán, bị lính bắt được, không rõ mấy hộp đựng bao nhiêu thuốc.

Sáng hôm qua đã giải anh Nhựt ấy ra tiện-lộ, phạt ba trăm mấy đồng. Có lẽ người Nhựt ấy đã đóng tiền phạt và được hết rỗi.

Luc-Tinh

MYTHO

Một anh xã-trưởng bị bắt

Anh xã trưởng làng Hương Hoà lạc ở Mytho là Nguyễn-bá Chức xét tiền công nhơn, nên bị nhà chuyên trách bắt tang giam mấy năm nay.

Chưa rõ là xã Phác xét thâm bao nhiêu, và xét về việc gì. Đến đó ông chủ quận Trần văn Thi đương tra, sẽ cho biết sau.

●●

CANTHO

Nghi người ta điểm chỉ mà ra tay tận sát

Tên Biện ở làng Thiện-Mỹ, (Cầu-ngang) hôm vừa rồi có tào cáo đến xét nhà, vì nghi anh ta có rượu lậu.

Tên Biện nghĩ rằng chỉ có người đau bà ở gần đó là Thị Lanh điểm chỉ, chớ không ai vô vi chỉ có một mình nàng biết nơi nhơn rượu lậu mà thôi.

Một chập sau, Thị Lanh đi ra, trong tay Biện sẵn cầm cái tin. Không bao lâu, ông chủ mạc liền đem Thị Lanh mấy sở cai. Mọi ra nhiều qua Thị Lanh té xuống rạch, đứa nhỏ ôm theo cũng rớt xuống, nàng rán sức nổi đứa nhỏ vào bờ, rồi nàng thăng thình lết vô, bất tỉnh nhơn sự rồi chết.

Em Thị - Lanh thấy chị bị trọng thương, nên nóng lòng, toan ra sức đánh lại với Biện, nhưng cô không có khí giới, nên bị Biện cho mấy mác nữa lôi ruột, rồi cũng nhào ra bất tỉnh nhơn sự.

Đến phiên người cha là Trung vô cùng tức giận, chạy ra cũng bị Biện cho mấy mác, nhưng ông nầy tuy già mà sức vẫn mạnh và nhậm lẹ, nên mất mác trúng tay ông, máu ra nhiều, mà ông cũng gượt được cây dao.

Mất cây dao thì tên Biện lấy chứng ấy ông Trung mới la cầu cứu. Vị hương giáo trong làng chạy đến biểu Biện bỏ con dao xuống. Nó đã nghe bèn cho vị hương một dao vào tay.

Không ai bắt được Biện cả, chỉ có nước đi thông tin cho sơn đầm Truôn đến bắt được nó thôi.

BIENHOA

Có hai người Mọi đậu sơ học

Có tin cho hay rằng, kỳ thi sơ học năm nay, ở Biênhoa có hai người học trò Mọi dự thi, và đều đậu cả. Mà có một trò được đưng vào hạng giỏi nữa, còn hơn nhiều trò Annam ta.

Chánh phủ lo khuyến khích lại mọi đi học, chưa bao lâu mà đã có hai trò đậu sơ học rồi có lẽ rồi đây lại mọi thấy vượt lại cùng hạnh học lắm.

Giá lúa tại Chợlớn

Ngày 8 Juin 1934

LÚA

(Mỗi tạ 68 kilos)

Gocong	1.18	Omon	1.18
Bentre Betri	1.19	Cairang	1.18
Bentre	1.16	Thot-not	1.18
Mytho-Thuos	1.16	Longxuyen	1.18
Cai-Lay	1.16	Chaudoc trung	1.05
Cai-Bè	1.16	— Đỏ	1.00
Vinhlong	1.16	Sadec	1.05
Bakê	1.16	Sadec trung	1.00
Can-Chong	1.17	— Đỏ	1.00
Cang-Long	1.17		
Travinh	1.17		
Bai-xau	1.17		
Bastien	1.17		
Rachgia	1.19		
Phuvinh	1.18		

GẠO

Mỗi tạ 60 kilos

Gạo N° 1	95 %	1.75	
Gạo N° 2	60	1.65	
Tấm 1-2		1.47	
Tấm 3-4		1.35	
Cám trắng		6.50	
Cám lức		5.75	
Bao lức vô		13.00	
Bao gạo		20.00	

CAO MÊN

Battampang	1.18
Banam	1.18
Saefriem	
Lôn ết	1.08

TẠU TỚI

Ở Pháp lại

Per aviona	18 Juin
Cap St-Jacques	9 Juin
Jean L borde	10 Juin

Ở Bắc và Trung-kỳ về

Explorateur Grandidier	11 Juin

Ở Tân về

Lieutenant St Loubert Bié	12 Juin

Singapore về

Albert Berrout	14 Juin

TẠU ĐI

Qua Pháp

Per aviona	10 Juin
Lieutenant St. Loubert Bié	14 Juin
Aramis	10 Juin

Ra Bắc và Trung-kỳ

Daple'x	10 Juin
Claude Clappe	11 Juin
Cap S-Jacques	10 Juin

Qua Tân

Jean Laborde	14 Juin

Ở Singapore qua

G G Volendoven	9 Juin

THUỐC TRỒNG RĂNG
NHAN-VAN-NHIÊU
SPÉCIALISTE
DE PROTHÈSE DENTAIRE

Chuyên trị răng đau và hàng lai.

Trồng răng hàm caout-chouc, hàm vàng, răng cốt (pivot) và răng cầu.

Học sanh tính giá riêng

65, Boulevard Bonnard
SAIGON

TRÀ BA-CÔ
HIỆU
MỘC-HOA

1° Mộc hoa bổ chưởng thanh ngũ tạ thường.

2° Mộc hoa cam vị thơm nước để uống vô có mùi ngọt cổ, uống rồi không khô cổ mà nữa giờ sau hãy cần nghe mùi ngọt.

3° Mộc hoa trong ai có chất chất có nhiều đồng uống mau đã khát.

Bán sỉ và bán lẻ tại Nguyễn-thế-Thô — SAIGON.

Cần dùng gấp

MỘT ĐỨA MAY ÍT CÓ

Ai muốn cần dùng « MÁY ĐÁNH CHỮ »

Tôi muốn bán 6 cái máy đánh chữ (*Machines à écrire*) còn mới tinh hảo, (*Chưa dùng tới lần nào*), giá bán thật rẻ.

Ai muốn mua hay muốn coi, xin do nơi :

Maison THÁI XƯƠNG
15 & 16 Rue Heurteaux
à Khánh - Hội — SAIGON

Mme TRƯƠNG-VĂN-HUẤN
200 Rue d'Espagne Saigon
Khởi sự lãnh dạy học-trò (ở trong và ngoài) kể từ :
1er Juin 1934
Dạy thêu máy — Thêu Bố Làm bánh

Cần kíp

Tôi cho quí bà quí ông hay tôi đi hứng gió đã về rồi.

Phòng coi mạch 63 rue Colonel Grimaud (sau gare xe điện Cuniac)

PHẠM-VĂN-THUẬN
Médecin Civil
Téléphone N° 781

Phát thưởng cầu vui

Hồi cuối năm 1933 nhà in J. VIỆT Saigon phát hành 5 000 cái lịch. Trong mỗi cái lịch nhà thuốc VÕ ĐÌNH-DẦN Cholon có để 6 cái Bons Primes 5000 cái lịch thì có 30 000 cái Bons primes để thưởng.

Người được Bon prime đi mua thuốc tại Cholon hết 1$00 thì được thưởng đặc-biệt thêm 1$ thuốc, 10$ 0 hi được thưởng thêm 10$ thuốc không kể cứu long-hoàn echantillon. Nếu biên adresse vào Bon prime thì luôn luôn đến 5 năm về sau sẽ còn được cho nhiều sách thuốc có lắm chuyện vui ngộ.

Từ tháng giêng với nay đã có hơn 10 ngàn cái Bons primes lãnh thưởng rồi. Trong tiệm đang gỡ còn lại lối 20.000 cái Bons nữa. Vậy những ai có lịch J. VIỆT hãy coi chừng kẻo mất Bon prime thì uổng lắm.

Xin được Bon - prime ở đâng nầy mua đâng kia phát thưởng thì thì đâng phát thưởng là nhà thuốc VÕ ĐÌNH - DẦN chịu lỗ đặng làm quảng cáo thuốc của mình về sau.

Cần dùng

Hai người (2 conducteurs) rành nghề cầm tay bánh máy cà-hiệu Mac Cormick Phải gởi giấy chứng rằng mình là người thiện-nghệ cho sở Plantation d'Anlộc (Biênhòa)

Ai có máy in báo muốn bán -

Bản - báo định muốn một dân máy để in báo, vậy ai có ngài nào có hoặc máy đôi hay là máy nhỏ mà muốn lại rẻ theo giá cả Xin tin báo-quan chúng tôi thương lượng :

HUỲNH-KIỀU NHỰT-PÁO
22, Rue de Canton, 22
CHOLON

Thuốc THIÊN-THƠI của Pharmacie NGUYEN-VAN-TRI ở Mytho chế ra đã cứu được nhiều người nên có CULA thiệt thoa tiếp thêm đừng cho vọp bẻ, thì mười bịnh không trật một. Dám cam đoan.

Thứ hai
11
JUIN

PHỤ-TRƯƠNG VĂN-CHƯƠNG

CỦA

ĐUỐC-NHÀ-NAM

BÁO QUÁN:
72 RUE LAGRANDIÈRE, SAIGON

Số
111

KHUYẾN-KHÍCH VĂN-HỌC

Trong mấy bài nói về tình hình văn học ở nước ta, tôi đã từng tỏ bày rằng ở xứ mình không ai nghĩ đến việc khuyến khích văn học hết. Đó là một nguyên-nhơn làm cho văn học nước nhà phải suy đồi,

Ở nước người ta, sở dĩ văn-học được phong phú là nhờ họ thường bày ra cách này khác cách để khuyến khích hoặc nhà văn-sĩ.

Như ở Đức tại kinh đô Ba-linh có một sở khuyến khích văn-học Đức (*Office pour l'encouragement de la littérature allemande*)

Mục đích của sở ấy là khuyến khích những tác phẩm vừa viết xong mà có giá trị và nhứt là có ảnh hưởng đến dân tộc Đức và bài xích những thứ tác phẩm làm ruồng không có dính liền gì đến việc công ích ở giữa xã hội Đức hết.

Sở ấy không phải là sở kiểm duyệt những văn hiệp tác với sở kiểm duyệt để lựa chọn những cuốn sách nào nên cổ động tán dương và những sách nào nên chôn mất đi.

Sở ấy trước kia vốn là chi bộ của hội liên hiệp chiến đấu cho văn hóa Đức (*Union de Combat pour la culture allemande*) nhưng bây giờ đã thành một cơ quan tự trị do bộ hướng-thượng tuyên truyền (Ministère la Propagande) giám đốc.

Mỗi ngày sở ấy đều tiếp được rất nhiều sách của các văn sĩ trong nước gửi đến. Ở sở đó có mỗi bà lão sĩ lo đọc mà lựa chọn ngay; những cuốn sách nào không quan hệ thì bà đẹp lại một bên, còn những cuốn sách nào khá thì bà liền gửi trả cho tác-giả và phụ thêm ở khuyến khích và lời chỉ giáo của bà nữa. Cái trách nhiệm của bà lão sĩ ấy là phải đọc cho mau và phải biết lựa chọn cho đúng, thế mà bà vẫn làm tròn.

Những cuốn sách lựa xong rồi thì bà liền gửi cho độc giả ở rải khắp trong xứ; ở mỗi tỉnh đều có nhóm số độc giả lo việc đi cổ động giúm sách của sở khuyến khích đã lựa chọn

Khi nào mà sở khuyến khích văn học nầy lựa được cuốn sách đặc sắc cần phải cổ động kịch liệt thì độc giả ở các tỉnh liền kêu nhau đi cổ động một cách rất hăng hái. Cứ ở tiệm sách thì trên mặt tủ sách cũng phải để dáng lời rao cổ động cho cuốn sách ấy nhà phê bình thì viết bài cổ động trên mặt báo cho đến trong đám thanh niên mỗi người cũng đều khuyến lơn chúng bạn mình nên đọc cuốn sách đặc biệt nọ, và thầy giáo ở nhà trường cũng vẫn khuyên nhủ học sanh như vậy v.v.

Coi đó đủ thấy người Đức bề hăn hái với văn học biết là bao nhiêu.

Theo cách lựa chọn và cổ động sách của người Đức như thế thì có phải là một cách khuyến khích các nhà văn sĩ sáng tác những cuốn sách có giá trị không?

Còn ở Ý mới đây tổng cuộc thơ viện lại tổ chức một cuộc thi đọc sách có các phần thưởng phát cho những người lộc sắc giỏi.

Cuộc thi nầy chẳng những có giúp ích cho những người đọc sách mà còn giúp ích cho nhà văn sĩ nữa là khác.

Chỉ như ở xứ ta, không có mấy cái thơ viện để cho người tử đến đọc sách, lại cũng không có cơ quan nào để lập ra phần thưởng văn chương, muốn việc cần ích cho văn-học thấy đều thiếu sót, bước tiến hóa của văn học nước ta chậm trễ cũng vì mấy cái khuyết điểm ấy.

Vậy thì chúng ta cần phải lo tìm phương pháp để khuyến khích văn học cho gặt mau đâu sau nầy chúng ta mới có hy vọng có một nền văn học Việt-Nam phong phú được

HOÀNG-TÂM

Đi sứ Pháp - quốc

(Thể bọn nguyên vận bài của Phan-Công đăng ở báo V. D.)

Vì nước quên nhà cắt bước đi
Dồ nào bịn rịn vẻ thê nhi
Gió to buồm trộng đi thong thoát
Sóng rộng thuyền con, bé tí ti
Cái Pháp lòng trông mau chóng tới
Miền Nam, đã mấy tính xong về
Miền cho chuộc được trong lần
Dầu khó bề nào chẳng quản chi
Bửu-Thọ

KỶ NIỆM

Nhà viết bảo Auguste Vacquerie

Auguste Vacquerie là một nhà viết báo đại danh ở Pháp, trước kia có viết cho báo tờ *Rappel*

Mới đây ở Pháp người ta tự bỏ lại cái phần mộ của Auguste Vacquerie, nhơn dịp nầy các nhà viết báo Pháp định làm lễ kỷ niệm Auguste Vacquerie mới cách long trọng.

Về cái đặc sắc của Auguste Vacquerie tiên sanh, Ông Jules Claretie cũng một nhà viết báo trứ danh quá cố trước kia có viết bài khen tiên sanh, trong bài ấy có đoạn như vầy:

« Auguste Vacquerie là một nhà viết báo kỳ tài. Ông viết bài lanh lẹ lắm, mỗi buổi mai ông vừa ở trên giường bước xuống thì lại ngồi viết bài ngay, bài của ông viết mau mà cái giọng văn rất vui vẻ và hoạt kê hết sức. Ông vốn là nhà bút chiến mạnh bạo, nhưng mỗi khi ông công kích ai ông nói mà người ta không thể giận ông được. Bởi thế cho nên những người có thể gọi là kẻ thù nghịch ông lại vẫn qui trọng ông đó lắm. Ông giúp cho nhiều người được làm nghề viện, thân sĩ được lên địa vị cao quí và được thăng thưởng, nầy nọ mà về phần ông thì ông không muốn làm ông gì và ông cũng có thể làm thầy học người ta hết.»

Đọc đoạn nầy cũng đủ biết Auguste Vacquerie là người thế nào.

Mỗi khi có việc gì ra Thống đốc nữa đến đó ở Saigon là đều có cuộc đón rước long-trọng. Như hôm qua Thống đốc Pagès đến cũng có cuộc đón rước vậy. Sau khi ngài bước lên bờ rồi thì chỉ các giới có phái đại biểu đến mừng ngài, chớ đến các ông dân biểu cũng có đi riêng ngài. Cuộc đón rước và đi mừng ngài chẳng là có thể gọi là cuộc mừng lớn quan được. Nhưng khi đại biểu các giới đi mừng ngài thì hai bên đi có cùng nhau bàn luận hay là bày ý kiến về những vấn đề quan hệ trong xã hội thế.

Còn ở Trung kỳ thì khác nhau ở hai năm hay tình nào có ông quan mới đổi tới thì làng sở lại có cái lục đem cờ trống đi rước như lúc xưa đi rước mấy ông cố, ông tổ mới thì đâu vậy.

Sau khi ông quan mới đến nơi dinh rồi thì các tổng các làng trong huyện hay trong tỉnh đều đến mừng quan, gọi là đi mừng tân quan. Trong việc đi mừng tân quan nầy ở Trung kỳ có nhiều nơi vẫn đem lễ vật đến mừng quan, chớ không phải đến mừng không cái mừng lấy như ở Nam-kỳ ta thời đâu. Mấy ông chánh tổng mấy chỗ cũng sẵi việc đi mừng ấy mà chúng về làng làm ngang làm hoành muốn bóc lách bà hiếp kẻ nghèo hèn yếu thế sao cũng được vì chúng tính rằng nếu bọn nghèo tiền và yếu thế ấy có làm gì chúng cũng không nói, dầu bọn ấy có đến cửa quan cũng không làm gì được mà Cái việc mừng tân quan ở Nam-kỳ ta khác với Trung kỳ là như vầy đó.

Xem thế thì mỗi ông quan Annam đến đến tỉnh nào chắc bàn đầu được mọi nể làm cho không phải như quan langsa mới khi đến đến xử nào phải nhứt nhóc lo ba bảng vạn sự, lo sắp đặt bài điều vạn vạn để đọc trong khi người ta đến mừng mình, lo sắp đặt những cần tài lớn để mà chuyện vãn trả lời cho đại biểu các giới đến ở ông mình.

Còn quan Annam thì khi mới đến chỉ có lánh cùng với các người cầm quan lại rồi lo làm lễ vật, mà sẽ có lễ với nhơn nhơn thăng nọ luôn, nghĩ có sướng không?

Không trách gì mà số lắm nhà hào phú đem tiền ra lo cho con mình được làm quan.

TỪ CHƯƠNG

Nhàn-Đàm

ĐI MỪNG TÂN-QUAN

ông bao-lý sở đi đem lễ vật đến mừng tân quan như vậy là muốn mua lòng vị tân quan, không có một ông cai tổng, hay ông bao-lý nào không đi mang bằng lễ vật, vì sợ trong khi quan ấy trận nhậm ở đâu phân minh, mình thường có việc ra vào với quan nên mình không mang lòng trước thì sau nầy sẽ có chuyện khó. Ấy cho mình vì nghĩ như vậy mà mỗi lần tân đến mừng lễ vật, Thói đương nơi chi mong ông cai tổng hay bao-lý là những người ở dưới quyền ngài, vì thường có chuyện vãn ngài nên phải đi mừng ngài cho đến mấy thông-ngôn phụ hồ không có cái quan hệ gì với ni tân quan hết mà cũng sắm lễ vật đi mừng rồi có nhiều chỗ bọn hào phú còn đem tiền trăm đi mừng tân quan là khác nữa.

Bọn hào phú ấy làm như vậy là cốt để sau nầy nếu chúng có chuyện gì đến cửa quan thì được quan trên ch

RẢO BƯỚC LÀNG VĂN

Báo Cùng-bạn

Báo *Cùng Bạn* ra số đầu, tức là số báo «phát-không» đâu được một tháng nầy, rồi vẫn im hơi bặt tiếng luôn, cho đến hôm 7 juin vừa rồi mới ra số tiếp. Rồi cái tên thì «Cùng bạn», mà cái ở phận không được tới lui thăm viếng các bạn của *Cùng-Bạn* cho được thường.

Những cũng đáng mừng, mừng là hôm nay *Cùng-Bạn* đã tới gót nọc đến thăm các bạn ở đầu non cuối biển rồi. Nhưng ái mừng nầy có được lâu dài nay không, Lưu-Linh tôi chưa được biết, tuy vậy chớ Lưu-Linh tôi hôm nay cũng xin mừng *Cùng Bạn* đi một cái đã.

●●

Cảnh bán độc mướn

Báo *Nhựt-Tân* ngày 30 Mai, nói mục «đùng của day nhau», có đoạn nầy:

« *Báo Sao Mai số 17, ngày 11 5-34, trong đó « Ngâm mình phàn người có nói hồng nói gió, nói gần nói ra ý đánh vô cho ông Lục-Ly lấy tiền của Sao-Mai rồi mà không viết bài Song sự thật thì chủ nhiệm của nó chưa tiền của ông Lục-Ly mà không trả. Cho hay đã giàu lại ngoan...* »

Bỏ-là câu chuyện riêng của ông Lục Ly ở báo *Nhựt Tân* với ông chủ nhiệm báo *Sao-Mai*. Bỏ là *đùng của day nhau*, sao cón bươi móc chuyện riêng ra nói làm chi, hay là ông Lục ly của báo *Nhựt Tân* bị lỡ «ăn bán độc mướn» rồi tức giận phải nói cho hả giận chăng?

Thôi đi ông Lục-ly, ông hà lại không biết xứ Trung-kỳ là xứ nghèo khổ đáo để sao ông còn cam đi kiếm ăn «xúp» chi trong cái xứ ấy cho thất vọng? Ông cứ cái xứ ấy cho thất vọng? Ông cứ ở «tùng nhứt» với báo *Nhựt-Tân* có phải là thuận-đạo không?

●●

Không phải ăn cắp đâu

Cũng số báo *Nhựt Tân* ấy, nơi mục «Tiếng ánh tiếng đừa có đoạn nầy:

« *Ai cũng biết rằng Phong-Hóa là cơ quan của Ly Toát. Song không mấy ai biết rằng Lý-Toát chẳng phải là nhơn vật do cái ốc hẹp hòi của Phong hóa nặn ra. Lý-Toát chính là anh chàng Bicard trong báo Le Canard enchaîné, bắn to trôm về rồi lấy khăn thay vào mặt ka-kê, nhưng vẫn giữ râu mép và tâm tính như thế.*

« *Cái hành vi ấy tưởng cũng không khác gì như bọn ăn cắp xe máy của người đem về thay ghi đông đi.* »

Bỏ là báo *Nhựt-Tân* chê báo *Phong Hóa* ăn cắp của báo Tây, nhưng Lưu linh tôi nghĩ không phải là một việc ăn cắp. ông Lục ly của báo *Nhựt Tân* nói lắm rồi đó.

Báo gởi quốc âm ta mới có chứng cái mục «ăm nay nghĩa là có sau hồi gởi Pháp nhiều lắm bề nào bao giờ Pháp cũng kinh nghiệm và lịch duyệt nhiều hơn bao giờ nước nhà, cho nên việc chàng ta bắt chước của báo giới Pháp cũng là nghề rất thường có gì đâu gọi là ăn cắp? Bỏ là một việc học khôn hay bắt chước của người ta, việc ấy rất hòn của cuộc tiến hóa, bất luận về phương diện gì cũng vậy.

Nếu cho là ăn cắp, sao trước lấy báo *Nhựt Tân* cổ động chi cho mỏn khiêu võ, vì người ta có thể nói cái mỏn khêu võ đó cũng ăn cắp của người Au Mỹ mà có vậy

Như người Nhựt bắt chước theo công nghệ Au châu mà mở mang chấn chỉnh lại nên công nghệ cũ kỹ của họ chẳng là người Nhựt giỏi ăn cắp ư. Ăn cắp mà làm cho nước Nhựt trở nên hùng cường thì cũng cần mà làm nghề ăn cắp ấy.

Nếu cứ theo ông Lục linh hễ bắt chước là ăn cắp thì dân tộc ta đều có tiếp xúc với văn minh Au Mỹ chớ cũng vẫn đứng một chỗ, không ngó đâu cho xa, và cứ bỏ bo giữ mãi những cái cũ kỹ sở hữu của mình, nếu vậy thì dân tộc Việt-Nam nầy có ngày sẽ bị tiêu bổn lần cả xác, phải vậy không ông Lục-linh?

Trả lời gì mà lẩn thẩn vậy?

Trong số « *Phụ trương văn chương* » của D.N.N. tuần rồi, có bài của Từ Chương nói chuyện với anh Ngôn Đàm, anh Ngôn Đàm muốn trả lời Từ chương mà không biết trả lời sao, vì ảnh đã nghẹn họng, đã cùng lý rồi. Nhưng cái người « không chịu phục thiện» nhứt anh Ngôn đàm bao giờ ảnh có chịu lắm thình đâu. Anh cũng rán gân cổ mà trả lời cho được nhưng ảnh chỉ trả lời một cách lẩn thẩn mà thôi.

Cái việc nợ tôi tà đem rà nói chuyện với ảnh, ảnh không dám đã đông đến mà ảnh lại xách chuyện của Lưu - Linh tôi nói gần hai bạn đồng nghiệp Hoàng ân Dân và J.B. Đồng ra nói bật là lẩn thẩn quá chừng.

Nếu ảnh muốn nói sang đàng như vậy, sao về cái tin hồn lớn mà Lưu Linh tôi đem ra nói ảnh lại không dám nói đến. Anh Ngôn đàm cũng nói chuyện với chúng tôi ảnh càng lắm cho chúng tôi thấy cái chỗ « nhứt nhất » của ảnh.

Cũng trong bài ấy anh N ôn đàm còn nói: « *Một tờ báo như Công-Luận đàm can đảm dám hy sanh là một tờ báo có cơ-sở vững vàng lắm.* »

Thôi đi anh Ngôn đàm cái kiểu mèo khen mèo dài đuôi đó nó trở con quá anh Ngôn đàm!

Dầu cho C.L. có cơ sở vững vàng đi nữa nhưng anh có dám chắc được đứng vững vàng trên cái cơ sở ấy không?

Một tờ báo làm tay sai cho một phe tư bổn thì đầu nó có can đảm có hy sanh đi nữa thì đám dân nghèo khổ trên cột đất Việt nầy cũng không nhờ nó cái gì mà anh đứng có tưởng cái số độc giả rất hiểm hoi của C.L. sẽ nghe theo anh đó anh Ngôn đàm!

Anh hả lại không biết cái lượi tay mềm mà vẫn không sao chớ cái răng tuy cứng vững vàng mà phải có lần thay có lần bị gãy rồi phải có lần rụng anh có biết cái lẽ « vững vàng » ấy không?

Lưu-Linh

NẾT BÚT PHÒNG KHUÊ

CẢM VỚI VĂN

Trước khi viết bài nầy, tôi cũng tự biết mình, khỏi óc còn non nớt, trí thức vẫn hẹp hòi mà dám bạo gan bàn nể Văn-chương, Văn-chương là cái đặc sắc của Hoá-công ban riêng cho những người thông minh, giàu tưởng-tượng, mà ai viết đặng vị tốt đã là hạng ấy, thì sao cho khỏi thẹn thùng, nhưng bởi vì quá yêu văn, chương mà quên sự rụt-rè, để tỏ mối cảm tưởng của mình đối với văn chương.

Một ang danh vận, một câu chuyện thú, tay cầm quyển sách nhìn vào mấy nét xanh xanh, mấy nét ấy có gì đâu, ta cũng có thể tạo ra mấy nét ấy được, nhưng tại sao, ta lại phải mơ màng tưởng-tượng, mà đặt mình vào địa vị của ai trong truyện mục kích cuộc bi, oan, ly, hiệp của họ, rồi sục sùi xót mượn thương giùm? Cuốn truyện khôn rời, mà nhiều khi trên mảnh giấy ấy có giọng lệ thấm.

Có người nói: « Xem Văn đa-cảm có hại cho người », lời ấy thật đúng, nhưng nó chỉ riêng cho những người hẩn nó mà thôi;

Xem những câu văn nỉ-non, đeo đẳng, hay câu thơ thanh thả thảm tháng, gặp những khi ta đau-đớn nơi cõi lòng tức được an ổi mà bớt nhẩn sầu lự, nhưng nếu gặp văn đa-cảm, thì ta lại lấy cái sầu trong văn, cái sầu của tác giả nầy nữ, mà sầu trong cái sầu phẳng phất, ta tự quên mình trong chốc lát, vô-vẩn heo ai mà linh-thần nơi hải ngoại, hoặc là theo ai phiêu-lưu khắp cả nhân gian, dọc ngang trời rộng, vùng vẫy bể khơi hoặc, ta theo ai mà ngậm-ngải chốn tinh trường chỗ nào cảng thú, cảm nỗi đồng hoạn, ta có thể quên mình đang chịu nỗi đắng cay được, để cảm ơn Văn chương đã dẫ hồn ta đi tìm những thú thanh-tao trong sạch, đem cái sầu nặng nề mà đổi cái sầu thanh nhẹ chẳng là thú vị lắm rư?...

Mỗi lần cầm đến văn xa như thế, thì người với văn một thể biết dường nào, nhưng mà, văn cũng là văn, có sao ta xem truyện Tàu có chẳng có ý ý hiểu nên như thế. Trung, hiếu, tiết nghĩa trư ên Tàu có đủ, ai ai cũng công nhận, nhưng kinh thì có kinh, lòng vẫn không yêu mà chỉ yêu quốc văn ta mà thôi.

Quốc văn ta là giống chữ rất nghèo, tư tưởng rất ít, nhưng từ ngày lan sang Au-Mỹ lần tới phong trào lãng mạn truyền sang, thì Quốc văn cũng vì đó mà thay đổi, không nó phỏng theo Tàu như hồi trước Anh hưởng cũng tùy theo trào lưu mà tấn tới thì sự mở phỏng cũ rích kia cũng theo vì thức mà xóa đi, huống chi dân tộc ta là giống người mau hiểu-tháng nghe, nên hãm hết hoi phần đã nhiễm ngày tinh thần của văn tây.

Quyền « Tố tâm » sở dĩ nên một tập văn đặc sắc, há chẳng phải nhờ cái tinh ba « mới » và « cũ » kết hợp lại mà trở nên có giá trị đó ru? Nếu ai kia chẳng có mất mẽ Thái-tây thì sao tạo được cối mơ-màng tuyệt nhất? « Tình xưa » (Eurydice) đã đoạt giải khôi nguyên trong văn giới, nếu chẳng lấy lẫn sống văn-minh thì sao bây được mối ảng-văn tinh hoạt mà lắng man?

Văn chương êm ái, nó thường khi tiếp xúc với ta, coi một đoạn rồi ngừng, đó lại quả lòng, dường như chưa chan biết bao nỗi thanh cao bát ngát, tựa bể khơi, con gió thổi mà tình thần thêm khoan khoái nhẹ nhàng.

Một canh buồm con ngàn trăng sóng nổ, ta ở chỗ trời êm bể lặn mà cầm cho ai có lắm lỗi khinh cầm lòng sợ sợ to lo, khi trào khi hạ... Có khác chi ta đang ở chốn phồn hoa nào nhiệt mà cầm thấy ai ở nơi muôn dặm xa xôi thổ hề, tâm gan, tưởng những lời nỉ non để dỗi, bi mới thảm trầm. Rồi khi ta xem văn biết cảm với văn thì nỗi khổ lắm của tác giả mong ở người hiểu cũng không phải là không có vậy.

Melle Tố Lan

Ông Romain Rolland sắp cưới vợ

Chắc chư độc giả còn nhớ chi tin nói hội nghị thi sĩ sắp nó ở Nga sẽ có nhà văn sĩ Romain Rolland của nước Pháp lên dự mà trên tờ báo Đuốc nhà Nam đã có đăng.

Trong một số báo Nouvelles Littéraires ở Pháp không cách bao lâu đây có thuật chuyện ông Romain Rolland sắp cưới vợ mà người vợ đó chính là một người thiếu phụ Nga rất nhiệt thành với chủ nghĩa cộng-sản.

Người thiếu phụ nầy là vợ cũ cựu hoàng tử Kondachef, vốn là một nữ-sĩ có tiếng ở Nga, và biết nhiều thứ tiếng ngoại quốc.

Nữ-sĩ nhờ làm viên - chức cho chánh phủ Nga mà có cơ-hội đi thơ-từ qua lời với ông Romain Rolland. Nhơn dịp Nữ sĩ có gởi cho ông Rolland xem mấy bài thơ của bà làm ra được ông Rolland hoan-nghênh đủ điều vì vậy mà ông Rolland mới mời nữ - sĩ đến thăm mình ở thoại sĩ, đã nhận lời và sẽ cưới kết tóc với ông Romain Rolland.

Tòa kiểm duyệt bỏ

Cứu được muôn ngàn trẻ nhỏ

Khắp Đông-Pháp từ Nam chí Bắc trước của nhiều nhà buôn, và các hiệu thuốc qui ngài thường thấy tôi bán nhỏ (carton đề chữ THUỐC BAN (chi-linh-tán) (giá 0$12) là một thứ thuốc đề nhớt hay qui nhất cho trẻ em đã cứu được muôn ngàn trẻ nhỏ có bịnh ban, sởi, ngũ mẫu, mình ốm mất sữa, đỏ mắt hôi tráng lở đầu buồn-bã, hay khóc đêm. Thuốc nầy hết sức hay, gia-truyền nhiều đời. Nhà bào-chế chỉ nhờ một món thuốc nầy làm nên sự-nghiệp. Bịnh nặng lắm dùng trong ba gói thì hết bịnh, bịnh nhẹ dùng một một gói cũng đã hết. Khắp cả Đông-Pháp có hơn 300 nhà đại - lý bán thuốc nầy, các ga xe liền có bán, Saigon có trữ bán nơi tiệm cô Ngô-thị-Kính chợ mới Saigon. Mua sỉ lẻ nhiều xin do nơi Nguyễn-văn-Lượng boite postale N° 61 Saigon.

Giá mỗi gói 0$12

Thuốc nóng lạnh đệ nhứt hay

(THUỐC CẢN KHÔN TÁN)

Ai mới bị cảm nên nhức đầu nóng lạnh, hoặc nóng như lửa đốt, tai ù hơn rỉ rệt đau xương sống, đau xóc hông mỏi hơi sinh bung, ói nôn ho hen, miệng đắng lưỡi khô, hay khát nước, không có mồ hôi, mình mẩy nổi những đốm vàng, thì hãy mua mau uống thuốc tán nầy vô, nội trong vài giờ thì thấy mình mẩy nhẹ nhàn, phong tà xuất ra ngoài hết. Sự linh-nghiệm thật phi thường. Có bán trắng và bao đỏ thì nó trừ ra cùng mình và mấy đốm vàng cũng tan mất.

Ấy là một thứ Tiên - đơn mới ra đời đặng cứu dân độ thế. Có gởi bán khắp cả Đông-Pháp Saigon có trữ bán nơi tiệm cô Nguyễn thị-Kính chợ mới, và các gare xe điện. Mua sỉ lẻ nhiều xin do nơi Nguyễn-v-Lượng boite postale N° 63 Saigon.

Giá mỗi gói 0$12

Ăn mà sống

Trong lúc đau ốm, hay là làm việc mệt thì không thể nào ăn món chi cho vô.

Vậy đương lúc ăn không được, còn nhớ mua một thứ bột Vi-Mẫu của hãng Thiên-Nữ ở Shanghai chế ra để nêm các thứ đồ ăn, dầu món chi ăn không ngon bỏ một chút bột vào thì món đó thành ra ngon. Người bị bịnh ăn cơm cháo chẳng được, nếu bỏ thứ bột nầy rọn vào cơm hay cháo cho người bịnh ăn thì ăn được nhiều mà máu tiêu, làm bổ nữa.

Thứ bột nầy có đem thí nghiệm phân chất kỹ lưỡng. Bổ bán nhiều hàng từ 0$12 cho tới 2$00. Có mua xin nhìn cho kỹ cái nhãn Đông-sơn trên nắp hộp bay ở ngoài ve.

Mấy tiệm chạp phố Saigon-Cholon và lục-tỉnh đều có bán.

Nhà đại-lý
KƯƠNG HẬU
số 55 đường Sanh-Đức Cholon

Đoàn - thiên tiểu - huyết

TINH - THẦN VĂN-CHƯƠNG

Cô Hồng-Trang con gái đầu lòng của ông Phan Thọ ở Soc trang, tuy không phải tay quốc-sắc thiên hương chớ cũng là một đóa hoa xinh đẹp trong làng thiếu nữ Soctrang.

Khi có lên 17 tuổi, học đến lớp nhứt trường Pháp-Việt Sơ-học, nhưng rồi cho cô, đến kỳ thi bằng-cấp sơ-học, cô vẫn ôm mối thất vọng mà về nhà ở với mẹ cha. . .

Hai vợ chồng ông phán Thọ, nghĩ rằng, xưa nay việc thi dậu hay rớt là lẽ thường, nên dẫn Hồng-Trang cô không lấy được bằng cấp Sơ học, chớ hai ông bà vẫn không buồn. Hai ông bà tính dẫu cho con gái mình có thi đậu cũng không làm gì, miễn cho nó biết đọc biết viết lơn lơm là đủ rồi.

Sau khi Hồng-Trang cất sách ở nhà, lo việc thêu tính mộ-khang, lâm lúc, cô rảnh việc ngồi tựa cửa nhà nhớ đến bao nhiêu cảnh zao xuyến vui vẻ ở nhà trường, mà bây giờ cô chỉ quanh hiu một mình ở chốn khuê môn, cô không khỏi ngâm ngùi trong da.

Nhưng phận gái đâu phải được sỡ sảng đường đột dầu cho buồn bã hiu quanh thế nào ũng phải cam - tâm mà chịu.

Thôi, cô đành phải mượn mấy cuốn sách tiểu-thuyết quốc văn để tiêu sầu giải muộn.

Những cuốn tiểu thuyết nào được các nhà phê bình nhắc đến, được người ta hoan nghênh nhiều, cô bèn mua đọc trước nhứt. Nhờ vậy mà từ khi Hồng-Trang làm bạn với mấy cuốn tiểu-thuyết quốc văn thì lòng cô được cho thời vả cô cũng bớt đi đôi nhiều. Dưa khi nào cái phận sự nó buộc cô phải rời cuốn sách quốc văn ra thì cô mới chịu rời.

Cô đọc sách rồi cô thấy cô đã rẽ qua những bước khá dài trên con đường đời, cô được biết cái tấm lòng độc của bọn trưởng phú, cô được thấy cái chi khí các-thượng của kẻ thanh bần, cô được nếm các mùi cay đắng của những người cơ hàn khổ sở, của những người yêu hề cô thân, cô được hưởng cái cảnh đoàn-viên của đôi trai tài gái lịch, thương nhau vì nết, mến nhau vì tình . . .

Cô ự nói rằng : «Văn-chương có phải là những bức tranh truyền thần của bao nhiêu cảnh bể oan ly, hiệp ở trên cõi đời này chăng? Ôi ! Chỉ có mấy hàng đen trên những trương giấy trắng, mà chúng ta có thể cảm vì nó, có thể an ủi được một cõi lòng bực tức, có thể nương được lấm thì ở đau đau

Khen ni có ngọn bút tinh thần linh động thật...»

Một hôm cô đọc hết mấy cuốn tiểu-thuyết, cô ngồi không nghĩ vơ vẩn vẩn, thình lình cô lại sực nhớ đến người bạn học của cô ở Saigon, cô bèn lấy bút mực viết thơ thăm bạn.

Tay cầm cây bút, cô tính viết sao cho bạn mình đọc bức thơ mình phải cảm động, phải vẫn với mọi khoái như trong khi mình đọc sách vậy.

Trong bức thơ ấy cô cũng nói đến cái kết quả về việc đọc sách của cô.

Cách bốn hôm sau, Hồng trang đương lu cu nấu ăn ở nhà bếp, có người phát tờ đem đến trao cho bà Phán một phong thơ và một tờ báo để tên « Melle Hồng Trang. Chez M. Phan Thọ à Soctrang ».

Cô vội vàng xé thơ ra xem thì thấy thơ của người bạn học mình trả lời. Người bạn học của cô nói biên cho cô một tờ báo hàng ngày xuất bản ở Saigon để cô xem đăng giải buồn, có mừng quýnh, chớ khi rảnh rang lật tờ báo ra xem

Từ ấy mỗi ngày cô đều tiếp được báo gởi đến, tờ báo nào cô cũng xem rất kỹ, không bỏ sót một bài ..

Thình thoảng trên mặt báo ai có bài ký tên của bạn gái, cô lấy làm mừng mà được thấy khách phòng - khuê chen chúc trong làng văn.

Những khi đêm khuya cảnh vắng, ngồi một mình nơi tư phòng, trên bàn một ngọn đèn nhỏ nhỏ, Hồng - Trang tay cầm cây viết, tay cầm cầm mà suy nghĩ để viết bài gởi đăng báo hôm nay đâu được gặp mặt nơi làng văn.

Rồi đâu hết cô không biết gì, cô bèn kiếm một việc xảy ra ở chung quanh cô mà cô được biết rồi đem viết ra tương tự như đoạn thiên tiểu thuyết vậy.

Viết xong, cô đọc đi đọc lại nghe suông tai, cô bèn đăng lý gởi lên nhà báo.

Từ ấy về sau, thỉnh thoảng trên mặt báo lại thấy cái tên Hồng Trang ký dưới một bài đoản-thiên, bà chuyện ngắn hay bài luận gì khác.

Một hôm nọ Bà Phán kêu Hồng trang hỏi ?

— Nay cô ông Cai-tổng Hùng đến nói mấy cho con trai ông, mấy có chịu không ?

— Cái đó quyền tự ba mà, chưng con còn lo ngại một điều là nếu rồi con gặp người phàm phu tục tử chỉ biết coi con như vật giải buồn cho họ hay là gười làm công không cho họ thì tội nghiệp cho con lắm Jo.

Cô Hồng-Trang con gái đầu lòng của ông Phán Thọ ở Soc trang, tuy không phải tay quốc-sắc thiên hương chớ cũng là một đóa hoa xinh đẹp trong làng thiếu nữ Soctrang.

Khi có lên 17 tuổi, học đến lớp nhứt trường Pháp-Việt Sơ-học, nhưng rồi cho cô, đến kỳ thi bằng-cấp sơ-học, cô vẫn ôm mối thất vọng mà về nhà ở với mẹ cha. . .

Hai vợ chồng ông phán Thọ, nghĩ rằng, xưa nay việc thi dậu hay rớt là lẽ thường, nên dẫn Hồng-Trang cô không lấy được bằng cấp Sơ học, chớ hai ông bà vẫn không buồn. Hai ông bà tính dẫu cho con gái mình có thi đậu cũng không làm gì, miễn cho nó biết đọc biết viết lơn lơm là đủ rồi.

Sau khi Hồng-Trang cất sách ở nhà, lo việc thêu tính mộ-khang, lâm lúc, cô rảnh việc ngồi tựa cửa nhà nhớ đến bao nhiêu cảnh zao xuyến vui vẻ ở nhà trường, mà bây giờ cô chỉ quanh hiu một mình ở chốn khuê môn, cô không khỏi ngâm ngùi trong da.

Nhưng phận gái đâu phải được sỡ sảng đường đột dầu cho buồn bã hiu quanh thế nào ũng phải cam - tâm mà chịu.

Thôi, cô đành phải mượn mấy cuốn sách tiểu-thuyết quốc văn để tiêu sầu giải muộn.

Những cuốn tiểu thuyết nào được các nhà phê bình nhắc đến, được người ta hoan nghênh nhiều, cô bèn mua đọc trước nhứt. Nhờ vậy mà từ khi Hồng-Trang làm bạn với mấy cuốn tiểu-thuyết quốc văn thì lòng cô được cho thời vả cô cũng bớt đi đôi nhiều. Dưa khi nào cái phận sự nó buộc cô phải rời cuốn sách quốc văn ra thì cô mới chịu rời.

Cô đọc sách rồi cô thấy cô đã rẽ qua những bước khá dài trên con đường đời, cô được biết cái tấm lòng độc của bọn trưởng phú, cô được thấy cái chí khí các-thượng của kẻ thanh bần, cô được nếm các mùi cay đắng của những người cơ hàn khổ sở, của những người yêu hề cô thân, cô được hưởng cái cảnh đoàn-viên của đôi trai tài gái lịch, thương nhau vì nết, mến nhau vì tình . . .

Cô ự nói rằng : «Văn-chương có phải là những bức tranh truyền thần của bao nhiêu cảnh bể oan ly, hiệp ở trên cõi đời này chăng? Ôi ! Chỉ có mấy hàng đen trên những trương giấy trắng, mà chúng ta có thể cảm vì nó, có thể an ủi được một cõi lòng bực tức, có thể nương được lấm thì ở đau đau

Khen ni có ngọn bút tinh thần linh động thật...»

Một hôm nọ cô đọc hết mấy cuốn tiểu-thuyết, cô ngồi không nghĩ vơ vẩn vẩn, thình lình cô lại sực nhớ đến người bạn học của cô ở Saigon, cô bèn lấy bút mực viết thơ thăm bạn.

Tay cầm cây bút, cô tính viết sao cho bạn mình đọc bức thơ mình phải cảm động, phải vẫn với mọi khoái như trong khi mình đọc sách vậy.

Trong bức thơ ấy cô cũng nói đến cái kết quả về việc đọc sách của cô.

Cách bốn hôm sau, Hồng trang đương lu cu nấu ăn ở nhà bếp, có người phát tờ đem đến trao cho bà Phán một phong thơ và một tờ báo để tên « Melle Hồng Trang. Chez M. Phan Thọ à Soctrang ».

Cô vội vàng xé thơ ra xem thì thấy thơ của người bạn học mình trả lời. Người bạn học của cô nói biên cho cô một tờ báo hàng ngày xuất bản ở Saigon để cô xem đăng giải buồn, có mừng quýnh, chớ khi rảnh rang lật tờ báo ra xem

Từ ấy mỗi ngày cô đều tiếp được báo gởi đến, tờ báo nào cô cũng xem rất kỹ, không bỏ sót một bài ..

Thình thoảng trên mặt báo ai có bài ký tên của bạn gái, cô lấy làm mừng mà được thấy khách phòng - khuê chen chúc trong làng văn.

Những khi đêm khuya cảnh vắng, ngồi một mình nơi tư phòng, trên bàn một ngọn đèn nhỏ nhỏ, Hồng - Trang tay cầm cây viết, tay cầm cầm mà suy nghĩ để viết bài gởi đăng báo hôm nay đâu được gặp mặt nơi làng văn.

Rồi đâu hết cô không biết gì, cô bèn kiếm một việc xảy ra ở chung quanh cô mà cô được biết rồi đem viết ra tương tự như đoạn thiên tiểu thuyết vậy.

Viết xong, cô đọc đi đọc lại nghe suông tai, cô bèn đăng lý gởi lên nhà báo.

Từ ấy về sau, thỉnh thoảng trên mặt báo lại thấy cái tên Hồng Trang ký dưới một bài đoản-thiên, bà chuyện ngắn hay bài luận gì khác.

Một hôm nọ Bà Phán kêu Hồng trang hỏi ?

— Nay cô ông Cai-tổng Hùng đến nói mấy cho con trai ông, mấy có chịu không ?

— Cái đó quyền tự ba mà, chưng con còn lo ngại một điều là nếu rồi con gặp người phàm phu tục tử chỉ biết coi con như vật giải buồn cho họ hay là gười làm công không cho họ thì tội nghiệp cho con lắm Jo.

Cội rễ tiếng «COCHINCHINE»

Về tiếng *Cochinchine*, ông E. Aymonier có viết trong báo le Founan (tháng Janvier - Février 1903) nói tiếng ấy gốc ở hai chữ Hán *«Chiêm Thành»* (Champa - Tchan - tch'eng) và trước hai chữ ấy lại thêm chữ «Cổ», vậy là chữ «Cochinchine» gốc ở ba tiếng « *Cổ - Chiêm Thành* » mà ra. *Cổ Chiêm-Thành* nghĩa là xứ Chiêm-Thành xưa.

Trong cuốn sách (*Le Pays d'Annam*) của ông E Luro cũng cắt nghĩa cội rễ chữ « *Cochinchine* » như vậy.

Âu chân đi đến Nam-kỳ ta lần đầu mới hỏi một người khách trú tên Quăng Đông người khách trú nầy mới trả lời là *Cổ-chiêm thành* (Kou-tchan-tch'eng). Nhưng sự thật thì người Bồ-đào nha đến đây lần đầu hỏi người Pà - lai (*Malais*) người Pà lai mới trả lời là *Kut chi*, chữ Kut - *chi* nầy là gốc chữ « Giao Chỉ » mà đọc ra âm người ta thêm vào chữ Kut, *chi* ấy một chữ *quốc* (koue) nữa thành ra chữ (*Giao chỉ-quốc-skiao'ci-ko-koue*), nguyên lai chữ (*Cochinchine*) có lẽ do ở ba chữ sau nầy ma ra.

Vọng phu tùng chinh

Đã nhi con khuẩn nhất buồng khơi
Trên trang dặn, xin nhớ lời
Xa ta lưu rên đến in trời
Quê xa đường lớp nghiệp đang chơi
Ban hiểu ban tin, do đường bạn
Người phải, người không, lắm hạng người
Biết mặt đỗ đành lòng khó biết
Rán dè rau chọn đáng người ở !

Tiền bạn đi làm ăn

Chồng mang chăng phỗ, cuộc binh chiến
Xa cách lòng em biết mong chín
Thương thầm cam đành, hàn cơ cọi
Hi mi dài chanh nơi gió hiu hiu
Hức tùng phân thấp rên nơi, đa
Trung tiết mong anh, lòng chẳng triển
Ao gấm về làng trông, ... thôi
Vọng phu bao quản lắc khăn nhiều

Lê hiền Cổ (Bạcnghiêu)

má. Chắc là con sẽ khỏi tấm tức má.

— Chớ mà muốn người thế nào ?

— Thưa má, con muốn sao người bạn trăm năm của con là người biết yêu con và con biết yêu lắm chứ của con nữa.

HOÀNG TÂM.

Tuổi con bướm

Lắm sầu hóa bướm đẹp chi mà,
Khoe phấn khoe son để nọ ai
Tươm sắc tối tươi coi sáng sủa,
Diện hình lảng bóng để đua bơi
Đập bông chẳng thẹn mình ong bợm
Chường mặt không buồn tiếng mía mai
Cái thứ còn trùng như thứ buồm
Chẳng làm chi ích đáng cho ai.

Vịnh hồ

(Điệu hoa phong lạc)

Diễn trò sân khấu mấy anh hề
Tuồng mặt lo lem chẳng sợ chê
Lêu tay ngước mặt
Vững mấy rầu đê,
Nghe vỗ tay cười trưởng chúng mê
Nói đùa đủ cách
Bơ đỡ ranh nghề
Làm quấy bị đòn thấy rất ghê
Như thế mà không chừa tánh quấy
Gặp khuyên phương cón giữ những lý
Có rồi vẻ nghĩ biết thằng gạt

Bếu Thọ

Sao không bảo mấy ông Phong-Tình đến đó

Gì chứng bịnh đau lậu là một chứng bịnh Hoa-liễu. Tiêm-la hồi lấy rất đã, mà hồi đức thì khó, nếu buồn đâu mới phát thì bắt đi đâu không được, đường dài rất đau, đái ra từ nhỏ hoặc trắng vàng đường như đau cắt, nếu sợ mất có mà đái ra lâu. Ai thấy cái hại chẳng mà hoặc lỡ nỗi mục trong mình tay chưn nhứt mỏi xanh xao sức lực yếu đuối cái độc nó nhiễm vào gân cốt, nếu đau lành rồi cần gốc thì không trong gì có con nếu ai có các chứng nói trên đây hãy uống thứ thuốc hiệu là « TRI-TRƯỢC-LÂN » nầy thì đám chắc lậu tiểu độc mất đường đái nó đem ra gốc độc thấy mà ghê, hễ uống thuốc nầy đau nhẹ ba ngày đau nặng bảy ngày, người cẻ dùng rồi có công nhận. Ăn thả bị đau nhiều gốc bịnh nầy hoặc huyết trắng nhiều dùng thuốc nầy mau thấy hiệu nghiệm, thứ thuốc nầy bảo lãnh người có bịnh uống không hại tinh thần.

Giá mỗi hộp 1 $ 00

(Chỉ đàng cô chữ rõ trong toa)

NHÀ THUỐC
PHÚNG-GIA-VIÊN
số 125, đường Paris — Cholon
Đã bán Nguyễn-thị-Kính (Saigon)
Thế-Tho Phát-Thành nhà in Lý-công-Quận (Sắc trắng) Võ-văn-Sanh tom merçant Vĩnh-lợi (Gò-công).

THI DIPLÔME
STÉNO AIMÉ PARIS
Chúa nhựt 1er Juillet 1934

Khắp cả bên Phương - tây và tại Saigon nơi École pratique de commerce 7, rue René Héraud đã mở cuộc thi chữ tắt Aimé Paris từ « 60 à 250 mots à la minute ». Vậy các bạn hàm-mộ về điều chữ tắt A. P. nên khởi sự đợt đặng đến ngày ấy dự thi. Kể từ 1er Juin 1934, có một vị giáo sư chuyên-môn dợi dân khoảng ân tiền, biết luận là trường nào đều được xin đợi.

Một tuần ba lần mỗi buổi sáng từ 6 giờ 7 giờ (Lundi Mercredi et Vendredi). Bằng-cấp rất có giá trị, đi tìm việc làm hay nhơn các khóa khác trong thời buổi khó khăn nầy. Muốn đăng tên dự thi xin viết thơ cho

M. LƯƠNG-VĂN-HẬU
Directeur de l'École
Expert-Comptable près les Tribunaux
Représentant de l'Union
Sténographique Aimé Paris

Mừng bạn Đặng thị Viện nữ-giáo-viên tại trường Chaudốc cải giá tùng phu

I

VIỆN xử cận tình lang HUỆ chung
Cảnh hoa mỏ phạm điểm cầu tông
Nhâm lò hương lửa trăm năm duyên
Mà phấn mây rầu sợi chỉ hồng
Ngọc tối hàng trong điều yên lạc
Nhà vui cửa đẹp cuộc vinh hài
Phụng loan kết cánh bay ngân dặm
Chồi quế vườn ra buổi hậu tài

Hoà-Khả

II

Tam tùng nay cất gánh tùng hai
Mỏ phạm duyên mừng đẹp gái trai
Hiệp mày ăn dương trò đế vũng
Lên giấy cầm sắc tỏa hương dài
Tóc tơ hẳn hợp hồng non nước
Hạnh phúc than bách dẫy rạng thế ai
Chồi quế sau vun nên lạc thủ
Càng mới khi nhuệ trúc hòa mai

Chánh Đáng

Trò đời

Ngồi ngó mây tuông gẫm sự đời
Phong trần ít kẻ lưới vòng khơi
Chẳng chung ấi sắc sống tình lấp
Hà rảnh đường danh biển hoạt nhồi
Đông với thân tài, tiền huyết mạch
Tương nhơn đạo, nghĩa mỗm môi
Cho hay thế cuộc trò buồn ngửa
Thà gương cười khuây một tiếng thôi

Chánh Đáng

Hỏi đá (*Hoa vận*)

Bà đá biết gì lại có gan ?
Nên chi chúng «đẹp» chúng làm đang !
Bề nhâm chỗ bần cam hôi thân
Đáp đỡ mình chịu hỗ-hàn
Đã vất người vài người chẳng trọng
Cái đề chúng cậy nỗi gì sang !
Vô tri, vô-giác là loài đá
Bởi cớ cho nên chẳng ngẩn ngang !

Tài

Khuyên tu

Phù sanh cối tạm có chi lâu
Mảng kiếp rồi ra công đảo dầu
Danh lợi vui chôn thân tử đại
Sắc tài dục đẩy kiếp mây rầu
Nhược bằng sớm biết tu chơn đạo
May đăng ngày sau thoát bể dâu
Nẩy hạn thanh - niên mau tỉnh giấc
Tu hành cho kiếp vớt năm-châu

Từ Vân Cư-sĩ

Tam cảnh nhớ bạn

(Tư - khúc)

Trông trở bên lầu
Trông trở bên lầu
Buồn tâm đôi đoạn trót cảnh thân
Vừng trăng vòng bóng soi cảnh liễu
Cảng gợi lòng ta mấy đó sầu
Nhớ ai đâu
Trông trở bên lầu
Luy ưa dầm bấy
Luy ưa dầm bấy
Tơ tình rắc rối ta vì đâu
Yêu nhau ta phải xa nhau lấy
Ở thước tu dầu lần nhịp cầu
Cuộc bể dâu
Luy ưa dầm bấy
Nặng mối tình sâu
Ai vẽ ai ở có hay đâu
Phận ly bao thuở vòng trùng hợp
Bể bất tay nhau rạng gót đầu
Mấy hạt cỉ đầu
Nặng mối tình sâu

Hồ trung Tâm

Con lợn

Mang thấy một đồng ăn chẳng vâm
Ngày tối ăn no cứ ngủ nằm
Hãy kéo uống ăn đồ cỏ thực
Đa tình ngon ngọt giống mê đắm
Sống đời chỉ biết ăn nhe chăng
Chết kiếp phải cam bữa rựa bằm
Công tiếng phàm sanh ma chẳng
Mang danh ngu tột gã tòa cầm

TÀI

Phần thưởng «Femina»

Nữ-sĩ Genevière Fauconnier

Về phần thưởng « Féminа » năm nay nữ sĩ *Geneviève Fauconnier* mới lãnh được, chúng tôi đã cho các bạn độc giả hay tin rồi nay xin nói đến nữ sĩ một vài giòng tưởng không phải là vô ích.

Nhà nữ sĩ ở trên mộ, cái đời tại Saintonge. Nữ sĩ viết sách hoặc đoc sách, hoặc tiếp rước các bạn trong văn giới cũng thu biệt-xá của nữ sĩ ở Sain onge. Lang quân của nữ sĩ chuyên nghề bán sách ở Paris mỗi tháng đều có về Saintonge để thăm vợ con.

Trước đây nữ sĩ có ở tại malaisie được hai năm và chính nữ sĩ có chồng tại xứ ấy.

Các nhà viết báo thăm nữ sĩ về ở Saintonge mà nói nữ sĩ chuyên việc làm ruộng và ở Saintonge là nơi thôn quê sản gia, có đồng ruộng mênh mông, nhưng sự thật thì, nữ sĩ chỉ vì thích ở thôn quê, được rông thảy cái cảnh tự-do của loài chim chóc được hưởng cái thú thanh nhàn ở nơi quang tịnh và nhứt là nữ sĩ ưa trồng bông trong vườn lắm.

Sau khi sản sóc dạy dỗ đứa trẻ trong nữ sĩ mới tìm nơi vắng vẻ để viết giấy thuyết

Cuốn tiểu thuyết Claude và nữ sĩ được trung phần thưởng «Féminа» đó chưa biết bao nhiêu là mối tình cảm mà nữ-sĩ đã cao hứng mà viết ra.

Nữ sĩ Geneviève Fauconnier tuy là một người có học rồi có thể viết sách được cho đời phận-sự tế giúp nói trợ, nữ sĩ đâu có buông lung bỏ lỏng như các nữ sĩ ở xứ ta hễ có thể cầm được cây viết thì đã bỏ nỗi cơm trách cả cho tôi to làm gì thì tâm, việc phương nhơn hội hại ra sao cũng tuổi kệ, hãy đăng buồn thay ! Hèn gì bọn nam nhi ta không đâm rước mấy cô nữ sĩ về nhà, chỉ có mấy ông văn sĩ mới có thể tìm mấy cô ta đem về làm bạn trí kỷ mà cùng nhau cao hứng

Sách mới

Chúng tôi mới tiếp được ba cuốn sách của hiệu *Nhật - Nam Thư-Xã*, 104 Hàng gai Hanoi, mới xuất-bản

Thế thảo Tàu (cuốn số 5)	$40
Võ Tạ	0 $ 40
Tính thần phong tục Nhật-bản	0 $ 20

Điều là những sách có giá-trị xin giới thiệu cùng chư độc-giả.

ÁI - TÌNH TIỂU - THUYẾT

HOA THẢI HƯƠNG THỪA

(Tiếp theo)

Khỏi tòa nhà quan bác-sĩ Yersin cũng có xóm thuyền chài, tới nữa là cái vịnh con: bên trái ngó thẳng Tháp Bà (1) trước mặt trông ngay biển cả. Trên vịnh nầy đã hàn lố xố, mọc liên tiếp với một hòn đảo nhỏ đứng cheo leo ngoài xa.

Thường khi, cặp nhơn tình hò rủ nhau bơi xuống ra chơi đấy.

Trời rộng nước sâu, gió to sóng lớn; còn họ lại chẳng chèo không thạo cũng tìm đến xông pha ! Sợ gì ? Họ đã tự kỷ bản cho Thần ái tình thì lại còn sợ phải chết về nghiệp khác. Mà đâu có sa cơ chìm đắm, thì hãy cùng ôm nhau vui chết cho trọn lời thề. Đôi linh hồn sẽ giải-thoát siêu thăng, rồi biết đâu chẳng làm vợ làm chồng đời đời kiếp kiếp trên thượng-giới ?

Vậy nên càng gặp sự nguy nan họ càng reo cười hăng hái, khác nào đội quân cảm tử lúc xáp trận hát hài quốc ca... Coi kìa ! Con thuyền bé bỏng, lượng sóng nặng nề, họ trỗi lên hụp xuống giữa bể khơi, cái tánh mạng khôn cầm trong khoảnh khắc !

Ghê thay !

Nhưng, họ mạo hiểm thết thành quen, mà giống tố bão bùng gì đường cũng kiên oai nể mặt. Bây giờ họ đi vẻ, ngày mọt ; họ sắp đã! ngoài hòn đảo có thạch bàn thạch động, có chỗ trốn mưa đứt nắng, có chỗ tắm rửa nghỉ ngơi. Giang san riêng chiếm cõi Biên thùy, họ muốn ở lâu dây lánh tục tầm tiên, học luyện thuốc trường sanh bất tử ! Non nước chưa hai cùng thế sự, ai đâu say mãi giấc buỳnh lương ; Chức Ngưu kết bạn chốn ở kiều, là nguyện kéo dài đêm thất tịch.

— Mình ơi ! Cẩm-Vân mở lời. Ước chi mình hóa « lâm cầm trùng điểu thú, khỏi bận về miếng ăn thức mặc đặng ăn-dật dầy hoài !»

— « ... »

Khi khác, nàng lại nói :

— « Cảnh sầy lăng-uyển bỗng lại, mà chỉ có hai đứa mình là kim đồng ngọc nữ ».

— « Hẩn vậy ! — B'ch - Lan đáp — Ở đời nếu có cái hoàn toàn hạnh phúc, thì hoa chẳng khắp thiên hạ chỉ còn sống có hai đứa mình. Mà sống một cách trường lữ tự - nhiên cùng thế ông A. Dong bà E. Và thủy tổ của nhơn loài .»

Cẩm Vân nằm sải trên phiến đá ; bộ quần áo lụa ươn - ướt bó sát vóc ngọc ngà. Đôi bàn chơn trắng đỏ, thông xuống khe suối trong veo. Trông nàng tuyệt đẹp ! Hên chi, hồ chung quanh hòn đảo có bao nhiêu lượng sóng đương chờn vờn xác xác, thì trong trái tim Bích Lan cũng bấy nhiêu lượng sóng tình.

Nàng nghiêng mặt nhìn chàng và tiếp :

— « Mình ơi ! Hồng trần khuất nẻo, thanh khí bên mình, em tưởng chưng chúng ta cũng bay lên cõi vô tận vô biên, càng xa cách quả địa cầu ô trọc.

... Mình thử nghe !... khúc tiêu thiều nhạc tấu từ đâu đưa lại ; nè ! gió reo, nước mưa, mưa đồ, mây vần ! Thoạt như than khóc gian hòn ; thoạt như chào mừng hoan hỉ. Có tiếng nhẹ nhàng êm điệu, ru ngũ tấm lòng : có tiếng khoăn khoái bồi hồi, bắt sa hàng lệ .. Chẳng hơn lối trống kèn đớn sáo vụng về thế gian đó sao ?

Bích Lan ngó mông theo nàng dương cầng xuất thần nhập định mà trực tiếp với thượng thiên. Họ làm thinh lặng lặng

Chập lâu nàng nằm tay chàng:

— « Lê thay... Sao em thấy em yêu mình thêm thập bội . mà mình xét coi. Đâu có phải bình như em ít quá chuông mình ? Em cũng không hiểu tại sao bây giờ em đứng trước cảnh thiên nhiên lại cảm xúc nhiều hơn hồi đó ?

« Hay là em mới bắt đầu «sống» thiệt, những nặng lực em lâu nay lần tăng trong cơ thể bỗng đã tự do phát ! tiến theo một mạng lịnh huyền vi! Em chúng người cái linh hồn bất diệt, nhưng tà phạt chúng người khổ sở vì lòng tham lam, kiêu hãnh, độc ác, gian manh, chúng người sẽ hà hiếp lẫn nhau ; chúng người sẽ gây nên giặc giã.

Chúng người sẽ sát sanh hại, vật bởi chúng người có quyền thống-trị muôn loài.

Ta đây chúng người chịu vĩnh kiếp trầm luân, trừ ra kẻ nào biết cải tà qui chánh, đắc tội tập công, thì ta chứng quả cho về sẻ rước về ngôi cũ.

(1) *Là tháp hồi (Tourcham ở Nha-trang).*

HÀNG LỤA TƠ RÒNG

NHÀ - TƠ - LỤA

70 RUE VANNIER (Chợ-cũ) SAIGON

LỤA NAM-KỲ

LỤA LÉO

SATIN TRẮNG

TEMPOR 8012

Lãnh Hạnh-Phước đen
Lãnh Hạnh-phước trắng
Lãnh trắng trơn
Lãnh sóng

MỖI NĂM CHỈ CÓ MỘT LẦN...

nên viết thơ về lấy

CATALOGUE 1934

mau mau kẻo hết ! ! !

43 RUE DES PIPES — HANOI

PHONG-TAI

GIA BỬU ĐƯỜNG

DƯỢC PHÒNG

rue de CÂY-MAI N° 199

CHOLON

Thân hiệu, Lập chế

PHÁT LÂNH HOÀN

và Tiên Đơn :

THỐI NHIỆT TÁN

Là những thuốc chuyên trị bịnh Sốt rét, Ban cua, Trái rạ, Nóng lạnh, Cảm mạo, Thương hàng Nhức đầu, Đau hàng, Nhẩy khô, Lưỡi đắng.

Những bịnh kể trên đây nếu dùng hai thứ thuốc nầy, trong giây lát sẽ thấy hiệu nghiệm.

Xin nhìn cho kỹ nhãn COMPRIMÉ mới thật làm thuốc giả.

Giá phi hàn cùng Lao (Tanh)

NGHĨ MÁT DALAT

Năm nay ai nghỉ mát DALAT cũng kiếm nhà ngủ « VÒ VĂN-DUNG » mà ở, vì nhà ngủ mới lập ra, theo đúng kiểu âu-tây, rất sạch sẽ mà lại rẻ tiền.

Nhứt là sự ăn uống lại dễ dàng lắm.

Có giá đặt biệt, cho học-sanh.

HOTEL DU MARCHÉ DE DALAT

VÒ-VĂN-DUNG PROPRIÉTAIRE TÉL. 29

Muốn hỏi cho rõ ràng, xin đo nơi :

M. NGUYỄN-VĂN-NHẠC

169 rue d'Espagne — SAIGON — Tél. 1095

CHỐNG VỚI NẠN KINH TẾ

0$27 0$27

Nếu bổ nhân sanh bao biết cả ngon nhiều.

Đều giá được cạn cho nhà nước trong 1933, cho các đại học-đường, nhà bảo-sanh, nhà thương con nít, nhà phước thiện. Của hiệu lớn toàn khắp Đông Dương đều có bán.

FRÉXOR

2 rue MAC-MAHON /43 Quai de BELGIQUE tél. 233

CÁI NÚI TỰ-TỬ Ở NHỰT

(Tiếp theo và hết)

Mỗi ngày, trên các tờ báo ở Đông kinh và Yokohama đều có bài kể thuật những vụ tự-tử rất ghê gớm, để khiến cho người đọc phải cảm - động. Những bài ấy viết một cách rất kỳ khôi quái lạ để người Âu-Châu cho ý đến. Vì dụ như có bài thuật rằng: cô Matzumara mới 17 tuổi, rời ngoạn-cảnh trường Cao đẳng ở Đông-kinh toan tự-tử, nhưng lên cái phút đăng-hồ cuối cùng, người quen chạy đến ngăn cản được » hay như bài nầy: Có cặp chung tình - chàng thuyền-vì các nhà ngoạn-cảnh đến ghé lại cù-lao Oshima, định nhảy vào trong núi Miharr-San, nhưng đến lúc cuối cùng, tình ngộ lại bỏ cái ý trước mà chỉ liệng trong miệng núi lửa có hai cục đá to tròng để làm biểu kỷ cho hai cái tình-hồn của hai người đính một với nhau...»

Cái núi lửa tự-tử nầy rất lắm bao người ta đến quyên-sanh luôn luôn. Từ khi chánh phủ rào chung-quanh, nhưng kẻ muốn vào đến núi ấy thì phải có giấy phép của sở cảnh-sát mới được. Ở chung quanh núi có những tấm bảng đề tây xao cho ai nấy biết, hễ người nào muốn quyên sanh phải cho nhà chuyên trách biết trước.

Tuy chánh-phủ ngăn ngừa cấm-tiệt như vậy chớ chẳng có hiệu quả gì, mỗi ngày cũng vẫn có hai người gieo trong núi lửa.

Đi viếng núi tự tử Miharasan

Tôi có đến viếng cái núi tự-tử ấy; cái núi nầy ở trên hòn Cù lao Oshima là một cù lao có cái phong cảnh hữu tình, ở trong vịnh Đông kinh. Thật là nơi phong cảnh đẹp đẽ phi-thường.

Ở giữa mấy khoảnh đồng cỏ tốt và mấy khu rừng bông cảnh đẹp, cái hòn núi tự tử nổi lên thật cao và trên miệng núi bao giờ cũng có khói và ngọn lửa bùng bùng bao phủ. Trước mặt cái núi lửa tự tử nầy có dãy núi Fugi-San nằm ngang, ở giữa có một con nước biển chia cách nhau.

Một chiếc tam-bản không khẩn đưa chúng tôi đến nơi ấy. Đã có một đám đông người đến nơi núi tự tử nầy cũng như chúng tôi vậy. Trong đám ấy, con gái trẻ non cô, đờn bà cô, bạn thanh niên lận thời có. Những người đến đó đến ăn mặc xa xỉ lắm. Bọn con gái ở Oshima xưa nay có tiếng là lịch sự hơn hết. Chúng bận áo kimono bằng vải xanh và đi đôi giép rất nhẹ.

Có người cởi lừa hay cỡi ngựa mà đến nơi lửa nầy. Có khi cũng có người cỡi lạc đà ở xứa, vì có hội du lịch đi mua thứ lạc đà ở bãi sa mạc Gobi bên Mông-cổ đem về bán cho người Nhựt dặng cỡi đến viếng núi tự tử cho ngộ. Chúng tôi càng đến gần núi bao nhiêu càng thấy phong cảnh ghê gớm bấy nhiêu. Bao nhiêu bông đều bị người ta đạp hết không còn thấy một cái cộng. Có nhiều cái nhà bằng gỗ bị cháy, rồi có mấy áp nhà gỗ khác cất thế nào. Mấy cái áp nhà ấy mới đây làm cho tôi cảm động hết sức.

Ở trên mấy áp nhà ấy có treo những tấm bản đề chữ cho người ta hiểu rằng đến gần miệng núi lửa đó là nguy hiểm hết sức. Có một khoảnh đồng rộng đầy nhóm tàn lửa mà thôi, xem chẳng khác gì cái bãi sa-mạc vậy. Cái cảnh nó ghê gớm và ảo não làm sao. Đứng ngó đến xa thì chỉ thấy tàn lửa là tàn lửa, trải một lớp rên mặt đất...

Tôi đến đó nhằm lúc mùa Đông có tuyết phủ trên mặt đất xem càng thảm đạm hơn nữa.

Nói năm ngoái có đến sáu trăm người Nhựt gieo mình trong miệng núi Miharra-San. Mấy người đến núi ấy để tự tử nghe thuật như vậy lại cùng nhau hăn hái đi từng cỡ vào cái chết hơn nữa. Chúng tôi đặt đến gần núi mà trèo lên trên miệng thật mau. Lính cảnh sát cấm họ đi gần đến miệng phun lửa hai chục thước, thế mà mấy cô thiếu nữ cũng không kể lính cảnh sát cử việc đến gần rồi gieo mình trong cái hầm chết. Chính tôi trông thấy cái cảnh ấy, khói ở trong núi phun ra làm cho tôi nghẹt hơi thở, rồi trí điên đảo như say như tỉnh.

Tôi dòm trên miệng núi thấy ở trong có những cành bông của mấy cô thiếu nữ Nhựt đem vứt trong ấy. cứ đến mấy cành bông thì biết có mấy người tự tử ở mỗi cô đi tự tử đều có cầm theo một cành bông...

Hạ-T.

HỘI Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

Hội tư Pháp được quyền kiểm soát của quan Toàn-Quyền Đông-Pháp

GIỚI THIỆU... ..VỀ TIẾT-KIỆM SỐ 5 MỚI RA

Số 1 coo $ đóng 5 $ co mất tháng
Số 2 500 $ đóng 2 $ co mất tháng
Số 3 200 $ đóng 1 co mất tháng

Và mỗi tháng đóng đủ 8 được số số hiến kiếm.

A. — Một số vốn góp hội 8.000 $
Có thể vốn 80.000 $

Cũng theo số vô đang góp

B. — Một số vốn 1.000 $
C. — Một số những góp 1.000 $

• Đều cho số trúng ra

Và 500 $ và 300 $ cũng đồng hưởng quyền lợi nầy sang tay theo số vốn.

Cuộc xổ số lần đầu ngày 28 Juin 1934

Phần trúng số

Cuộc số số A.....1 phần trong 20.000
Cuộc số số B.....1 phần trong 5.000
Cuộc số số C.....1 phần trong 5.000

Xin hỏi điều lệ nơi

Hội Vạn Quốc Tiết-Kiệm

TAMVANG SAIGON HANOI

Số 84 đường Galliéni — Số 85 đường Chaigneau — Số 16 đường Wiélé

Đại lý nơi đại lý của hội

THẬN-HỘ-PHỔI

HỒI PHẠT MINH

Chuyên-trị hết thảy bịnh phổi, đau phổi, rào phổi đau ngực ho đờm, ho khan, mất tiếng ngứa cổ, đau cổ, suyễn thở v.v

Có nhiều giấy của các thầy thuốc chứng nhận là môn trị phổi rất hay, giá mỗi lọ 1$00, thơ và mandat gởi cho :

M. NGUYỄN-XUÂN DƯƠNG

Viện thuốc Lạc Long

63 ô Đông ngang HANOI

Các gánh hát nên chú ý

Rạp hát « THÀNH-XƯƠNG » đường Boresse số 121, của ông Huyện Cẩn cho mướn, mấy đêm thường thì 30$00, còn đêm thứ bảy 40$00.

HÁT BỘ ANNAM

Ngày thường 20$00
Ngày thứ bảy 40$00

Nếu quí ông quí cô có cần dùng xin đo nơi số 14, đường Lacotte như quí vị muốn trong tháng tính rồ bơn.

MỘT NHÀ THUỐC LỚN NHỨT VÀ LÂU NĂM HƠN HẾT CỦA NGƯỜI ANNAM

14 NĂM — VÕ-ĐÌNH-DẦN Đại-Dược-Phòng — DANH TIẾNG

323 RUE DES MARINS -- CHOLON

(Sáng lập năm 1921) TEL. N° 174

DI - TỊNH. MỘNG - TINH. HUỘT - TINH

Ba chứng trên đây, thường gốc bởi sắc dục quá độ bởi cái bại thủ-dâm, bởi dùng thuốc không nhằm, sát phạt tài trong thân thủy, nên ngeo-quan phải lớn rồi con người phải hư nhược. Người nào mắc một chứng trong ba chứng trên đây thì khí sắc càng xanh xao, tinh thần ngày mỏi mệt. Nếu lây lất có ngày thành lao, khó trị dứt được. thì con người sẽ tuyệt tự.

Chúng tôi nghiên-cứu lâu năm và chọn rõng thuốc tốt mới chế được hoàn thuốc thật hay gọi là THÂN-HIỆU-CỐ-TINH HOÀN trị và 3 chứng trên đây mấy năm rồi đã được lắm tiếng khen ngợi.

GIÁ 1 HỘP 6 HOÀN .... 1 $ 00

BỊNH LẬU LÂU NĂM. NGỨA BÌNH.

Thuốc BẠCH-TRƯỢC-HOÀN của chúng tôi, trị bịnh lậu thật hay bịnh nhẹ dùng 1 hộp thì thiệt dứt. Bịnh đã lâu rồi. Vì bởi thiếu sân sóc, bởi dùng lầm thuốc bậy ba. nên bịnh có lậm vô trong mình, lâu lắm nó làm nóng nổi đường tiểu co (mủ máu) thì hãy dùng vài hộp xen với thuốc dưỡi độc VỆ SANH-TỀ Trong 20 ngày bịnh thiệt dứt. không trở lại nữa Hai thứ thuốc có danh từ 14 năm nay.

BẠCH-TRƯỢC-HOÀN 1 hộp 10 hoàn giá 1$50 VỆ-SANH-TỀ 1 hộp 0$40. Người ham vui mà muốn tránh khỏi bịnh Phong tình hãy dùng PHÒNG-BỘC CAO 1 thố 0$30. xài lâu lắm. Cách dùng rất dễ mà sạch sẽ Bảo lành sự hiệu nghiệm.

HO LÂU NĂM. HO HUYẾT. ĐAU NGỰC

Thuốc ho ai cũng biết chế, mà không phải ai ai cũng chế được hay. Thuốc nầy hay bịnh phải rất quan-hệ, cần lượng không dùng thuốc thiên tính anh người uống sẽ bịnh thêm, ho thường lại làm ra ho lao khó trị.

Thuốc ĐÌNH-DẦN CHỈ-KHÁI-HOÀN của chúng tôi chế ra 14 năm có danh trong thiên-hạ. Trị được các chứng ho lâu, mới ho có đàm. ho có huyết. người ho lao dùng thêm sức lực ăn uống được Các bịnh vật như đau rang trong ngực tức lỏi thấy đều hết. Người lớn trẻ con đều dùng đặng.

GIÁ 1 HỘP 12 HOÀN. . . 1 $ 00

XIN NHỚ. — Các thứ thuốc trên đây đều có bán ở các cửa hàng Nam và Khách trên 500 chỗ. Tại SAIGON trừ nhiều tại gian-hàng NGUYỄN-THI-KÍNH. Ai mua từ 1$00 sẽ được tặng không 1 hộp CỬU-LONG-HOÀN 2 viên. Thuốc Đại bổ cho đàng thử.

LENTHERIC

là hiệu dầu thơm thượng hạng

có đủ :

Son thoa môi hạng nhứt

Phấn dồi mặt ORKILIA

Nước thơm đủ thứ

TIỂU-THUYẾT CỦA ĐƯỚC-NHÀ-NAM N° 220

TIỂU-THUYẾT

TÔI VỀ AI?

Tác-giả: PHÙ-ĐỨC

Tâm Cọp tỉnh không ra mặt cho cô Lệ Hồng. Thiết Thạch và Trần văn Hay thấy muốn tỉnh xem cho biết cô ba làm gì Rô be Bạc. Trong đêm nay khi tỏ khi mờ vì trời không được tốt mấy đen rất nhiều. Tâm Cọp thừa lúc mấy che mặt trăng liền mau chạy đi theo bờ đắp vào nhà cửa cô Lệ Hàng giữa đồng ruộng.

Trong lúc nầy Thiết Thạch ở trong nhà, Tâm Cọp đi riết vào gần nhà mà cả hai không thấy. Tâm Cọp đến trước sân nhà thấy có một bụi mía rậm liền ẩn, ẩi xuống núp sau đám mía.

Lúc bấy giờ Tâm Cọp thấy Thiết Thạch mở cửa cho Lệ Hồng vào nhà. Tâm Cọp thấy làm chuyện dị kỳ thì nói thầm rằng: « Nếu ta muốn rõ hai mẹ con linh xứ tội Rô be Bạc làm sao mà không chịu ra đặt thế làm sao vô được. Tạ tưởng có sự gì mà ngờ, ta hãy đi ngay lại hỏi nhỏ Trần văn Hay. » Nghĩ như vậy Tâm Cọp liền dồng dậy bước ra khỏi bụi mía.

Cũng vừa khi đó Trần văn Hay xây lưng lại thấy Tâm Cọp mà không rõ là ai vì trời tối mạp mờ. Trần văn Hay tưởng là một người lính đi dọ, sẵn tay có cầm cây siêu, chàng bèn mừa và nhảy tới chém nhầu. Lưỡi siêu chém tới kịp thì Tâm Cọp và Hay đã bị Tâm Cọp nhập mội lẹ như nháy mắt lấy cùi chỏ vừa nói nhỏ rằng « Cô tôi là ông Lục đây cầu chơi toan làm dữ ». Trần văn Hay cả mừng hỏi nhỏ rằng « Ông đi đâu đây ? »

— Tôi muốn rõ hai mẹ con Thiết Thạch xử tội Rô be Bạc cách nào

— Tưởng là ai chớ ông là người có ơn cứu tử hồn sanh cho ban tôi vậy ông hãy đi lại với tôi mà xem.» Trần-văn-Hay liền nắm tay tâm Cọp đi lại chỗ chàng đứng hồi nãy mà dòm vào nhà. Tâm-Cọp đứng nghe cô Lệ-Hồng thuật các tội ác của cha Rô-be-Bạc đến khi nói đến chuyện của mình liền vỗ cửa xin vào. Thiết-Thạch ở trong nhà nghe tiếng của tâm Cọp, biết là người có ơn tái tạo thì chẳng chút gì ngại lật đật mở cửa bước ra ngoài. Thiết-Thạch thấy tâm Cọp liền chắp tay cái đầu chào rất cung kính rồi hỏi rằng: « Thưa ông chẳng hay làm sao ông biết nhà nầy mà đến, và đến có việc gì ? » Tâm Cọp đáp: « Tôi muốn xem cậu xử tội Rô-be Bạc, cậu có vui lòng cho tôi vào nhà chăng ? »

— Thưa ông, tôi chẳng quên ơn ông cứu tử nuôi sanh cho tôi, vậy ông tôi lấy làm hạnh phúc làm được việc gì đẹp lòng ông. Tôi xin ông cho tôi biết ý ông muốn xem tôi xử tội Rô-be-Bạc. Ông là người tu hành ưa làm lành làm phước tôi lo sợ ông sẽ xin tôi đừng dụng đến thù cha tôi.

—Đó là cái quyền của cậu thì ông không tôi đâu dám ép buộc.

— Thưa ông vẫn biết như vậy, song từ chối với ông thì tôi khó mà từ chối lắm, ngặc vì mối thù nhà.

— Không sao, cậu an lòng, tôi muốn vào nhà nghe thân mẫu cậu dọc các tội ác của Rô be-Bạc. Nếu cái chết của và là phải chết, mà có ích cho nhơn dân hơn là sống thì lẽ nào tôi muốn và sống.

Thiết Thạch nghe tâm Cọp nói mấy lời thì cả mừng bèn mời vào nhà

Tâm Cọp bước vào, cô Lệ Hồng thấy mặt thì lật đật đứng dậy chấp tay chào hỏi. Rô be Bạc thấy tâm Cọp mặc đồ thầy tu, đầu cạo trọc thì không nhìn được là người thủ của mình trong tưởng mà tưởng là một thầy sải Cao miên. Rô be Bạc mừng thầm trong cây sẽ nhờ ông lực nầy vì chuyện lành vì làm phước sẽ xin Thiết Thạch đưng mạn cho mình. Vì nghĩ như vậy Rô be Bạc liền đứng dậy cúi đầu chào tâm Cọp. Rô be Bạc biết hai Long là anh của tâm Cọp mà cũng không nghe nói đến tâm Cọp còn sống.

(Còn nữa)

Hột « XOÀN MỚI » Ba-Quan

Xoàn mới có đủ chất tốt như XOÀN ĐỘC QUỐC. Nhưng tốt hay xấu là do nơi sự mài. Chỉ nhơn là người Annam thiện nghệ mài hột xoàn (được nhiều thầy chủ hoan nghinh), đám CAM BOAN xoàn mới « BA QUAN » các xẻo, tốt đẹp hơn xoàn Độc-Quốc bên Singapour bội phần.

Bán có giấy BẢO KIẾT như xoàn Tây (Diamant). Cho dùng tin cậy.

Xoàn mới quí khách đến xem mới rõ là lời thật.

JOAILLERIE MODERNE BA QUAN

58 Rue Vannier : SAIGON

Đường vựng đến cuối cùng của

Không thể nào, mà không khỏi bịnh ban trái, nếu dùng thuốc

BAN DƯỢC THỦY

= là phương thuốc nước để trị các chứng bịnh ban và trái độc của nhà thuốc —

THIÊN-HOA-ĐƯƠNG (CHOLON)

Không thứ nào so sánh đặng

"PHALÈNE"

COTAB

DISTRIBUTEUR

Bịnh bón lâu năm

Phần nhiều quí ông, quí bà, quí thầy quí cô thường bị bịnh bón, là tại dùng đồ cao lương mỹ vị, mà không thể tháo ít vận động, hoặc quí bà, quí cô huyết nóng, quí-ông quí thầy dùng thuốc nhà - phiến nhiều.

Bởi mấy cớ kể trên mà thành ra bón. Ở đó theo sự kinh nghiệm của tôi thì hàng thượng-lưu, trung lưu thường bị bịnh bón, còn hàng bình dân lao-động thì ít có.

Bởi bịnh bón lâu năm mà thành ra hoặc Trường Phong Trĩ-lậu, hàng hơi bên ngăn ngực tức nơi ngực, ăn ngủ không đặng, nhức đầu chóng mặt, trong mình mệt mỏi.

Bịnh bón không nên uống thuốc xổ-bà vì trong sách có câu : « Ốu thanh thành bổ », nếu uống xổ nhiều chừng nào lại càng bón nhiều chừng nấy, và càng phạt tỳ vị, làm cho tỳ vị yếu hiện sanh ra nhiều bịnh hiểm nghèo.

Qui vị ai có bịnh bón lâu năm xin hãy tường phục thuốc bổ - HUYỀN NHUẬN TRƯỜNG-HOÀN là một thứ thuốc bổ tỳ vị, mát huyết nhuận đại tràng. uống chừng 3 hộp thì hết bón mà lại đặng bổ sức lực.

Giá mỗi hộp (5 hoàn) 0 $ 80

Lưu ý. — Bịnh hà có thể không nên uống thuốc xổ, có bón hãy dùng thuốc nầy sẽ định đường thai mất hoạch, nhuận tràng thì bịnh bón hết. — Bịnh Trường phong hạ huyết, đi tiêu ra máu đầm đề, nếu cho càng hiệu nghiệm.

VÕ-VĂN-VÂN

DƯỢC PHÒNG

nhân Y-học Sĩ Võ-văn-Vân bào chế THUDAUMOT

Có bán tại : Nguyễn - thị - Kính Saigon và nhà bán thuốc Annam khắp nơi.

Tin buồn

Anh em chúng tôi lấy làm đau đớn khi nghe tin ông Đặng-văn-Thân giáo việc tại hãng nhà rượu (Messageries Maritimes) đã từ trần hồi 4 giờ khuya bữa 6 juin 1934, ông hưởng thọ 46 tuổi.

Lễ an táng sẽ cử hành đến 10 juin, 7 giờ sáng mai, tại nhà số 6 rue Jean (Sudel Khánhhội).

Vì nghĩa kim-lang anh em chúng tôi xin có đôi lời chia buồn cùng gia quyến ông và cầu cho linh hồn ông đặng tiêu diêu nơi cõi thọ.

Bản trị-sự hội Thể-thao

LA LICORNE SPORTIVE de SAIGON

Vụ ông Prince bị giết ở Dijon

Hỏi. — *Vụ ông Prince, ai là người giết ông, có có thấy bà cô nhơn ấy không? Trả lời. — Nhiều người trong vụ nầy không phải một, ông nghe bà không ? « Nhiều người ». Tôi thấy nếu kể tội họ sự rõ ràng để tâm, cô thấy là 4 người, mà là những người, có tên tuổi trong nhà hội, kẻ kẻ chăng nổ độ, chăng có đang ở trong một cái phòng gần chúng ta, mà người, gần đầu vụ nầy tác quân, nếp, cao và lớn, người ấy hay đeo kiện, hãy kiếm trong những nhà làm chánh trị ghi số 4 người ấy.*

Hỏi. — *Vụ ấy nhơn nầy có dính liếu với sự Stavisky phải không ? Trả lời. — Phải trăng lắm không con nghi ngờ gì nữa.*

Hỏi. — *Chưng nếp kiếm ra vụ nầy ? Trả lời. — Trong 10 bữa.*

Đó là những lời của nhà tiên tri (Voyante) Mademoiselle Lenormand đã cho chánh-phủ bên Pháp bắt nhiều người giết ông Prince và ông Stavisky, còn ở bên mình thì có M. Nguyễn thường-Biền là nhà tiên tri về « mạng vận thời 9 số nhà 251 đường Legrandière Saigon đã cho mình biết đời mình ra sao ! »

Đông-Hương đại nguyên soái

(Tiếp theo trương nhứt)

mà, không thể chạy mau được. Lúc đoàn tàu Nga chạy qua khỏi hải-đảo Điji-loan (*Formose*) thì *Togo* đã hay biết và liệu chặn thế nào cũng phải đi ngang qua eo biển Đối-mã (*Tchoushima*). *Togo* liền chia tàu binh ra làm hai đoàn, tự ông điều khiển một đoàn, quan phó-đô-đốc một đoàn, chia nhau ra mai phục hai bên cửa hẻ, núp theo mấy cù-lao mà chờ giặc đến.

Tướng Nga Rodjesvensky tính biết rằng đi ngang qua Tchoushima nầy đây là có binh nghịch ra ngăn trở, nên mới sắp đoàn chiến thuyền đi hàng đôi mà tấn lên, để cho thứ nhứt là qua chỗ fy cho mau, thứ nhì là gom binh lực chiến thuyền lại một đoàn, thì không phải rải rác trong một cái không-gian quá lớn, khó hề đối-địch, và thứ ba là dễ bề bảo bọc cho những chiếc tàu vận tải khỏi giới lương-thực.

Nga vừa tới eo bể Tchoushima thì thấy thấp thoán mấy chiếc thủy-lôi của Nhựt khi ló ra, khi núp mất, làm cho cả binh « thủy Nga lấy lẫm xôn-xao lo sợ. Đến khi gần kề tới Tchoushima, thì thoạt xông ra hai bên hai đạo binh Nhựt chặn ngăn binh Nga lại tới không đặng, và Nhựt bắn vài mấy chiếc tiền đội Nga, Trận fy cáo binh-gia Âu-Mỹ gọi là trận chữ T. không thể nào chiến thuyền đã xông vào trận fy mà thoát ra cho khỏi, vì khác đầu vẫn đánh được, mà khác đuôi không dự chiến được, còn cả chiến thuyền bên nghịch lại bắn xé tiền đội làm cho tiền đội không đủ sức ngăn cản mà phải bị giết lần lần. Rồi cả đoàn binh cũng xuống đáy nước vì mặt thế trận của Nhựt bày ra tài tình như thế.

Lại nữa binh Nga sắp hàng đối súng đại bác đúng được có hai phần ba của toàn số mà thôi, là vì mấy cái súng ở bên hông phía trong, thì không thể bắn được. Trận nầy Nga đại bại. Rodjesvensky bị đạn mà phải bắt.

Còn sót lại vài chiếc tàu nhỏ nhỏ lúc lộn xộn mà lẫn thoát. Nhựt-hồn mới một trận đại thắng-chiến đầu mà hạ cả đoàn binh như vầy là sự chưa từng thấy, lại bày ra một trận mới là trận chữ T. Sau đến hồi năm 1915, kẻ có Âu-chiến, nước Anh cũng dùng thế trận chữ T. đó toan giệt Đức, song rồi thay cho Anh mà may thay cho Đức, bởi Đức ta dày trở nên gọn gàng, lại dùng thủy-lôi trợ-chiến mà phá trận fy của Anh rồi xỉ khỏi ga-mủ ra mà giết vậy trốn được.

Sau trận Nhựt Nga, có kẻ trách *Rodjesvensky* hồi đó không đủ trí mà thoát ra trong-địa như Đức vậy sao đó. Lời trách fy không mấy đáng ! là vì binh Nga hồi fy chưa thuần thục, thì-liệu chinh chiến cũng chưa đủ, lại thêm một đoàn tùy vận tải đeo theo, thì sự day trở không thể nhanh lẹ được. Mà muốn thoát khỏi trận T. cần nhứt sự day đầu thành đuôi, trở đuôi thành đầu cho mau lẹ và phải có thủy-lôi thả ra liều mình ra ngăn cản quân nghịch thì may ra mới thoát, chớ không thì đã bị hãm vào trận thế chữ T. là chắc chết mười phần rồi.

Anh hùng thay *Togo* ! Tôi xin vái anh-hồn của ông.

Trần-Văn

Nước Bỉ mới thêm một Hoàng - tử nữa

Ngày 7 Juin đúng 11 giờ 15 tối bà Hoàng « hậu Astrid nước Bỉ hạ sanh được thêm một vị hoàng-nam đặt tên họ là Albert Humbert Félix.

Hay cái tin lành nầy, quốc thiều và những ông chúa lớn trong chánh giới đều vào cung để chúc mừng.

TIN THỂ-THAO

Đá banh

Mới đây, hai đội chánh-phó hội-trường hội Giadinh đi Paom-Penh điều-đình với Tổng-cuộc ở trên, đã 4 trận (2 trận tại Saigon và 2 trận tại Nam-Vang). — Trận đầu nhằm ngày chúa nhựt 1er Juillet 1934 tại Paom-Penh, có lẽ với hội Police-Sports là hội giỏi nhứt ở trên lúc nầy.

Tổng-cuộc đã banh Nam-vang hết lòng tiếp-đãi với hội Ngôi-sao Giadinh, đình giúp cho hội được nên việc, thế nhứt là cuộc đi Hong-kong, Canton và Macao sẽ tới : nên không dòi tiền chi hết, trừ chút ít sở phí lối 20 °/₀ cho Tổng-cuộc ở trên mà thôi, tiền chụ gì cũng khỏi trả hết.

Chào hội Etoile Giadinh sẽ sắp đến tướng như sau nầy : Tiền-đạo từ trái qua mặt : Kỳ, Ngô, Lâm, Lăng và Phước ; Tiếp-ứng : Chấm, Lâm và Uích ; Thơ vệ Thân ; Tốt trợ : Tính.

Nghe nói nhiều tướng tài khác như Vịnh (Khanhhội) và Nhâm (Commerce) sẽ vô hội Etoile Giadinh.

Vận-động sô tới có những bài :

Tờ Vận-Động mới : Trần-đình-Khiêm ;

Chỉ-huống của chúng tôi : V.Đ.

Hũ mỡ Vận-động-Hội và con mèo Đông-dương (bình khôi hài của Bát-Sơn).

Ông Phan « Khôi với phụ - nữ thể-thao ; Hồng-quần-Khách.

Làm-cầu một thể-thảo rất thích hợp cho người mình : Nguyễn-văn-Được.

Gạo nếp bạn của Hướng-Đạo : Đào-lệ-Hồng.

Lịch-sử chữ Sport : Khuyển-Dưỡng.

Chuyện ngắn : sổ cầu áo đỏ : Vũ-Sỹ.

Hạng thầy nghề (vô ta) Huỳnh-Bá và nhiều tin tức, tranh ảnh vừa hay vừa đẹp.

Anh em thể-thao nhớ đón xem. Mỗi số tám trương giá năm xu.

Sách gây nỗi giông và ái - tình

Là cuốn Nam-nữ Bí-mật chỉ-nam Sách hằng chữ quốc - ngữ đã phải in lần thứ ba (có sửa rồi nơi) Do các cụ danh ý soạn, có bình về các cơ-thể quan-hệ về việc sanh đẻ cùng các bài thuốc để chữa bịnh huê liễu (Bịnh tình). Lại có các bài thuốc bổ thận và cầu-tự cùng là Bình về các vt-trùng của bịnh huê liễu, Bình về bao - thai từ lúc mới như 1 tháng ... đến chín tháng. lúc đẻ v. v.. Ai muốn cho ái-tình của vợ chồng được bền hão thân thể khoẻ mạnh, nòi giống đông đúc v. v. nên mua ngay sách nầy kẻo hết hoài.

Giá 0 $ 30, ở xa mua lẽ thêm cước gửi 0 $ 20 (gửi lãnh hồi trao ngân là 0 $ 65). Mua sỉ, mua lẻ thơ và mandat chỉ lãnh cho nhà xuất-bản như vầy : « NHẬT-NAM THƯ-QUÁN 104 HÀNG-GAI HANOI

Còn 212 năm nữa người Au - châu đều điện hết

Theo bản thống-kê, thì ở Đông-Dương mình, trong số 200 người thì có một người điên. Người tà nói rằng xứ mình có nhiều người điên như vậy là vì khí hậu nóng quá.

Vậy chớ bên Châu-Âu lại nóng gì mà có người điên càng ngày càng nhiều. Theo bản thống kê bên châu Âu, thì người ta định không đầy 3 thế kỷ nữa thì nhơn dân bên fy đều điên hết.

Hồi năm 1859 ở châu Au trong số 535 người có một người điên ; năm 1897 trong số 312 người thì có một người điên ; năm 1926 trong số 150 người có một người điên.

Theo như mấy con số trên nầy mà tính ra thì đến năm 1977, trong số 100 dân có một người điên và chừng 212 năm nữa thì trên trái đất nầy chỉ còn có một người không điên mà thôi.

Muốn lập dị

Một người đàn bà Muốn đẻ con trên máy bay

Không phụ - nhân quê ở Đặt-châu nước Tàu là một anh thư có tiếng. Thấy mình hoài-thai sắp mãn — nguyệt, phu - nhân không muốn sinh nở nhà.

Trước khi chưa sinh một giờ đồng - hồ, phu - nhân người chẳng mấy bay cho bay cao cách mặt đất độ 1 ngàn năm trăm thước. Cùng đi với phu-nhân có người chồng và một bà mụ!

Máy bay lên cao độ 30 phút thì đứa con lọt lòng mẹ. Bà mụ ẵm đứa bé, phu - nhân etc họ máy lần lần xuống đất sau đó phu-nhân và bà mụ ngồi xe ngựa thẳng tới y-viện.

Người ngoại-quốc nghe tin nầy, ngồi mấy hay tới thăm phu-nhân đông lắm. Trung - quốc và ngoại quốc thấy nay chưa có việc fy bao giờ.

CHER MONSIEUR,

Tạo - Nhơn - Đường à Govap

Kính chúc ông và qui-quyến cho động mọi sự lành. . . . . .

Sau đây xin ông vui lòng gửi contre remboursement cho tôi 6 hộp thuốc SÍ-LAO BỔ-TÀNG HOÀNG (thuốc bổ bịnh lao).

Ông làm ơn gửi theo cho tôi bốn hao thuốc xổ THUẬN-QUYỀN-TỀ nhân ĐỒNG-HỒ-THẢO hiệu Tạo - nhơn - Đường giá. . . . . 1 $ 00

Thật thuốc « Sĩ-Lão » của qui hiệu đại tài chẳng những người lớn uống vào khoẻ mạnh mà thêm con trẻ bị bịnh tiểu uống vào thì ăn ngon ngủ khoẻ lại mau có da thịt, thật là một thứ thuốc hay vô cùng.

Xin ông vui lòng gửi đùm cho mau mau tôi rất cám ơn ông lắm.

Mong lành

Adresse :

Monsieur J. BỒ-ĐÔNG-DIỆN

Secrétaire Principal de Résidence (Cambodge)

à KOMPONG SPEU

N. B. — Có nhiều khi qui vị hỏi thuốc « Sĩ-Lao Bổ-Tạng » trẻ nhỏ lao, đáng thế nào nên xin đáng thơ nầy qui vị được rõ.

~ TẠO-NHƠN-ĐƯỜNG

Govap Gindinh

Qui có qui bà muốn rõ đáng thuốc nầy xin hỏi thêm ở Bổ quyền thị-Bình góc chợ mới Saigon.

Tin thêm về vụ kiện

Nhà xuất-bản Pháp dịch và in cuốn sách của Hách-lê

Sở báo kia, chúng tôi có đăng tin về vụ nhà xuất bản Franz Eher ở Munich được giữ bản « quyền cuốn sách *Mein Kampf* của Hách-lê, kiện nhà xuất-bản Pháp đem ra dịch và in cuốn sách fy.

Nay có điều-tra riêng ở Ba-lê gởi về nói rõ vụ kiện fy, xin thuật tiếp ra đây cho chư độc-giả tường lãm.

Nhà xuất-bản Pháp bị kiện đó là nhà *Nouvelles éditions italiennes* số đã đem cuốn sách của Hách-lê dịch ra Pháp-văn và in bán là tưởng rằng Hách-lê không thuận tình cũng không sao.

Khi sách vừa in ra thì nhà xuất bản Franz Eher liền xin tịch-ký bao nhiêu sách đã in rồi và kêu nài với tòa-án Thương-mãi ở Ba-lê cấm bản cuốn sách fy và xin phạt nhà xuất-bản Pháp một ngàn quan mỗi khi bắt được một cuốn sách bán ra ngoài ; lại còn phải chịu tiền bồi thường hiệt hại là khác nữa.

Nhà xuất-bản fy giao vụ kiện nầy lại cho hai ông trung-sư Pháp Maillard và Rubordière, vậy là rằng cuốn sách fy in ra mà không có phép của tác-giả.

Trung-sư biện-bộ cho bị cáo phần đối lại rằng cuốn sách của Hách-lê không phải là cuốn sách thường, mà là một bài học chánh-trị nên đem phiên dịch ra cho người ở Pháp coi. Phương chi Hách-lê lại không nhận số tiền bản bổn quyền của cuốn sách mình thì bây giờ ông không thể đòi tiền thiệt hại gì.

Trung-sư còn đem câu tục-ngữ Pháp nầy ra đàm chứng « không ai có thể kiện thế cho quan biện-lý » thì chỉ có Ký-sư-trưởng Hách-lê có kiện thì kiện chớ nhà xuất-bản Eher không thể kiện được.

Trung-sư hai bên tranh biện với nhau trọn 4 giờ rưỡi đồng hồ rồi cuộc tòa án đình lại 8 ngày mới đem ra xử.

Kẻ lường gạt nhà buôn Nguyễn - văn-Trận bị một năm tù

Hẳn độc-giả đều biết rằng khi M. Triệu-văn-Yên chủ hiệu Nguyễn-văn-Trận đi qua Tây, tên Lang ở nhà lường gạt mất số hàng hóa giá 3 ngàn đồng, chớ không phải 30 ngàn.

Hôm tuần rồi tòa hiếu-hình đã đem ra xử.

Trong vụ nầy có một thầy giáp việc sở Bưu điện bị liên can là M. Minh, có nhờ trạng-sư Lachaud Bonnaire và Limel bào chữa, được tòa tha bổng.

Còn tên Lang thì bị tòa kêu án một năm tù và 1 đồng thiệt hại cho tiền cáo là M. Triệu-văn Yên.

Hỉ tín

Chúng tôi được tin mừng của ông và bà Nữ-vinh-Khương cựu nghị - viên địa hạt ở Phú-mỹ-thy Giadinh cho hay đến ngày 10 Juin 1934 ông và bà sẽ định đôi bạn cho lịnh lang là M. Nữ-vinh-Kỳ sánh duyên cùng cô Nguyễn-thị-Sương lịnh ái nữ của ông và bà Nguyễn-văn-Chấn, nghiệp chủ ở Gocong. Chúng tôi chúc cho hai bạn trẻ Nữ Nguyễn được bền duyên đầm thắm trăng lòng tốc bạc.

D. N. N.

Bịnh bón

Phần nhiều quí ông, quí bà, quí thầy quí cô thường bị bịnh bón, là tại dùng đồ cao lương mỹ vị, mà không thể tháo ít vận động, hoặc quí bà, quí cô huyết nóng, quí-ông quí thầy dùng thuốc nha - phiến nhiều.

Bởi mấy cớ kể trên mà thành ra bón. Ở đó theo sự kinh nghiệm của tôi thì hàng thượng-lưu, trung lưu thường bị bịnh bón, còn hàng bình dân lao-động thì ít có.

Bởi bịnh bón lâu năm mà thành ra hoặc Trường Phong Trĩ-lậu, hàng hơi bên ngăn ngực tức nơi ngực, ăn ngủ không đặng, nhức đầu chóng mặt, trong mình mệt mỏi.

Bịnh bón không nên uống thuốc xổ-bà vì trong sách có câu : « Ốu thanh thành bổ », nếu uống xổ nhiều chừng nào lại càng bón nhiều chừng nấy, và càng phạt tỳ vị, làm cho tỳ vị yếu hiện sanh ra nhiều bịnh hiểm nghèo.

Qui vị ai có bịnh bón lâu năm xin hãy tường phục thuốc bổ - HUYỀN NHUẬN TRƯỜNG-HOÀN là một thứ thuốc bổ tỳ vị, mát huyết nhuận đại tràng. uống chừng 3 hộp thì hết bón mà lại đặng bổ sức lực.

Giá mỗi hộp (5 hoàn) 0 $ 80

Lưu ý. — Bịnh hà có thể không nên uống thuốc xổ, có bón hãy dùng thuốc nầy sẽ định đường thai mất hoạch, nhuận tràng thì bịnh bón hết. — Bịnh Trường phong hạ huyết, đi tiêu ra máu đầm đề, nếu cho càng hiệu nghiệm.

VÕ-VĂN-VÂN

DƯỢC PHÒNG

nhân Y-học Sĩ Võ-văn-Vân bào chế THUDAUMOT

Có bán tại : Nguyễn - thị - Kính Saigon và nhà bán thuốc Annam khắp nơi.

Lậu độc trong thân, hay như màng - xà !!

Người bị bịnh lậu, thì nên uống thuốc có danh :

NGỌC LÂN

BẠCH TRƯỢC HOÀN

— HIỆU —

ÔNG GIÀ

trong 24 giờ thì thấy hiệu nghiệm liền đau nhẹ và giảm bớt mủ đặc và dịt cùng độc cần chứng lậu nầy.

mỗi vỏ giá 0 $ 80

các tỉnh ở Đông-Dương đều có bán

VIỄN ĐÔNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

116 rue Paris — CHOLON

LỬA GẠO BẮP

VẠNG-THÁI CÔNG-TY

CỦA NGƯỜI ANNAM

Mua bán lúa gạo và bắp, ở tại Cholon Bình-tây

Số 45 đường Palikao, giây thép nói N° 155 Cho-lon

Ông NGUYỄN-CHIÊU-THÔNG làm Quản-lý (Directeur) xin tỏ cho qui ông đặt chủ đặng thấy bề thương mãi của Công-ty VẠNG THÁI.

Một cái nhà máy xay lớn nhứt ở tại Cholon Bình-tây là nhà máy Société Française des Distilleries de l'Indochine (kêu là hãng rượu Fontaine) mỗi ngày xay chừng ba chục ngàn gia lúa, lãnh xay mướn cho Công-ty Vang-Thái, cám và tấm nhỏ cho về phần nhà máy lấy mà Công ty Vạng-Thái còn phải trả thêm tiền xay mướn mỗi tháng trên hai chục ngàn đồng

Bởi thường mãi cũng người mình lớn lao như vậy, mà tiếc thay, mỗi ngày ông Nguyễn-Chiêu-Thông mua lúa phải nhiều đâu là của Khách trú ở tại Cholon, chớ người mình ít ai biết đến.

Nay nhơn dịp nầy, qui ông đại điền chủ ở Lục-tỉnh có giờ rảnh lên Cholon chơi, xin mời ghé tại Công-ty chúng tôi cho biết. Khi bán lúa kêu giây thép cũng đặng. Công-ty chúng tôi mua mỗi lần ít nữa là 10.000 gia lúa (cho đến một chài)

VẠNG-THÁI CÔNG TY *Kính mời*

THUỐC HO THẦN HIỆU

Nhân « CON RẮN »

Chữ trị các chứng : Ho ngày, ho đêm, ho hàn, ho nhiệt, ho có đàm, ho không đàm, ho đàm trắng, ho đàm đen, ho thở huyết, ho chiều nóng, ho bên xuyễn, ho lao, ho tiểu, cảm mạo lâu ngày ho phong đàm ho hàn, ho phổi suy, ho phổi suy đờm đặc, đàm hà lực nhược suyễn hạ, vân...

THẦN HIỆU ỨNG XUÂN ĐƠN

chuyên trị những chứng đau lưng là mỏi đau hai đầu gối

Mỗi gói giá là 0 $ 10 — 12 gói giá 1 $ 00

Các tiệm thuốc đều có trữ bán

ỨNG XUÂN ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

113, Bd Albert 1er — Dakao

Hãy dùng Savon Việt-Nam tốt hơn hết

Imp. Thạnh-Mậu 5-7 Rue de Reims Saigon

Le Gérant : Nguyễn-Sơn